P8_TA(2018)0075

Järgmine mitmeaastane finantsraamistik ja 2020. aasta järgse mitmeaastase finantsraamistiku suhtes võetava parlamendi seisukoha ettevalmistamine

Euroopa Parlamendi 14. märtsi 2018. aasta resolutsioon järgmise mitmeaastase finantsraamistiku ja 2020. aasta järgse mitmeaastase finantsraamistiku suhtes võetava parlamendi seisukoha ettevalmistamise kohta (2017/2052(INI))

(2019/C 162/06)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping“) artikleid 311, 312 ja 323,

— võttes arvesse nõukogu 2. detsembri 2013. aasta määrust (EL, Euratom) nr 1311/2013, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020 ([1]), ja selle hilisemat muutmist nõukogu 20. juuni 2017. aasta määrusega (EL, Euratom) 2017/1123 ([2]),

— võttes arvesse 2. detsembri 2013. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini, eelarvealase koostöö ning usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ([3]),

— võttes arvesse oma 6. juuli 2016. aasta resolutsiooni mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) valimistejärgse muutmise ettevalmistamise ja Euroopa Parlamendi tähelepanekute kohta enne komisjoni ettepaneku valmimist ([4]),

— võttes arvesse komisjoni 28. juuni 2017. aasta ELi rahanduse tulevikku käsitlevat aruteludokumenti (COM(2017)0358),

— võttes arvesse oma 24. oktoobri 2017. aasta resolutsiooni ELi rahanduse tulevikku käsitleva aruteludokumendi kohta ([5]),

— võttes arvesse ÜRO Peaassamblee resolutsiooni 70/1 „Kestliku arengu tegevuskava aastani 2030 „Muudame oma maailma““,

— võttes arvesse oma 19. jaanuari 2017. aasta resolutsiooni Euroopa sotsiaalõiguste samba kohta ([6]),

— võttes arvesse Pariisi kokkuleppe ratifitseerimist Euroopa Parlamendi poolt 4. oktoobril 2016 ([7]) ja nõukogu poolt 5. oktoobril 2016 ([8]),

— võttes arvesse Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti aruannet ELis inimõiguste alal töötavate kodanikuühiskonna organisatsioonide probleemide kohta,

— võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee omaalgatuslikku arvamust kodanikuühiskonna organisatsioonide rahastamise kohta ELi poolt,

— võttes arvesse kodukorra artiklit 52,

— võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit, väliskomisjoni, arengukomisjoni ja eelarvekontrollikomisjoni arvamust, tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni muudatusettepanekutena esitatud seisukohta ning keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni, transpordi- ja turismikomisjoni, regionaalarengukomisjoni, põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni, kalanduskomisjoni, kultuuri- ja hariduskomisjoni, kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni, põhiseaduskomisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni arvamust (A8-0048/2018),

([1]) ELT L 347, 20.12.2013, lk 884.
([2]) ELT L 163, 24.6.2017, lk 1.
([3]) ELT C 373, 20.12.2013, lk 1.
([4]) Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0309.
([5]) Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0401.
([6]) Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0010.
([7]) Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0363.
([8]) ELT L 282, 19.10.2016, lk 1.

Kolmapäev, 14. märts 2018

A. arvestades, et kehtiv mitmeaastane finantsraamistik lepiti kokku 2013. aastal ning see on esimene, mille kulukohustuste ja maksete assigneeringud on eelmise finantsplaneerimise perioodi omadest tegelikult (st püsihindades) väiksemad, kuigi ELi pädevus ja eesmärgid on Lissaboni lepingus ja strateegias „Euroopa 2020“sätestatu kohaselt suurenenud; arvestades, et ühtlasi oli selles kulukohustuste ja maksete assigneeringute summa vahel suur erinevus, mis oli üks põhjus, miks maksmata arved finantsraamistiku kahel esimesel aastal kuhjusid; arvestades, et kuna finantsraamistik ja sellega seotud õiguslikud alused võeti vastu hilja, tekkisid rakendamisel viivitused, mille mõju on tunda veel praegugi ja mille tagajärjel võivad maksetaotlused kuhjuda kehtiva finantsraamistiku viimastele aastatele ning mõjutada nii veel ka järgmist perioodi; arvestades, et parlamendi nõudmisel lisati finantsraamistikku uued sätted, et kasutada selle üldisi ülemmäärasid võimalikult ulatuslikult ja näha ette paindlikkusmehhanismid;

B. arvestades, et 2014.–2020. finantsraamistiku puhul sai kiiresti selgeks, et sellest tegelike vajaduste ja poliitiliste eesmärkide täitmiseks ei piisa, sest raha tuli kohe hakata kasutama mitmete kriiside ja uute probleemide lahendamiseks, mis puudutasid investeeringuid, sotsiaalset tõrjutust, rännet ja pagulasi, noorte tööhõivet, julgeolekut, põllumajandust, keskkonda ja kliimamuutusi ning mida finantsraamistiku vastuvõtmise ajal ei osatud ette näha; arvestades, et seetõttu jõuti kehtiva finantsraamistikuga juba kaks aastat pärast selle rakendamise algust viimase piirini, sest kasutatavad varud ammendusid, paindlikkussätted ja erivahendid olid suures ulatuses kasutusele võetud, kehtivate poliitikameetmete ja programmide vahendid sattusid surve alla või neid isegi vähendati ning, kuna ELi eelarve oli liiga väike ja jäik, loodi kompenseerimiseks eelarveväliseid mehhanisme;

C. arvestades, et need puudused ilmnesid juba siis, kui 2016. aasta lõpus alustati finantsraamistiku läbivaatamist ja muutmist, ning nende likvideerimiseks oleks tulnud kohe midagi ette võtta, nagu parlament oma 6. juuli 2016. aasta resolutsioonis märkis; arvestades, et kokkulepitud muutmisega õnnestus mõnevõrra laiendada kehtivate paindlikkussätete rakendamise võimalusi, kuid finantsraamistiku ülemmäärad jäid muutmata;

D. arvestades, et komisjon kavatseb 2020. aasta järgset mitmeaastast finantsraamistikku puudutavate ettepanekute paketi (sh tulevased omavahendid) esitada 2018. aasta mais, kuigi nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 1311/2013 kohaselt oleks need pidanud esitatama enne 1. jaanuari 2018; arvestades, et veidi peale seda peaks komisjon esitama seadusandlike ettepanekute eelnõud rahastamisprogrammide ja -vahendite kohta;

1. võtab vastu käesoleva resolutsiooni, et esitada 2020. aasta järgset mitmeaastast finantsraamistikku puudutav parlamendi seisukoht, mille puhul on eritähelepanu pööratud finantsraamistiku eeldatavatele prioriteetidele, suurusele, struktuurile, kestusele, paindlikkusele ja muudele horisontaalsetele põhimõtetele, ning juhtida tähelepanu järgmise finantsraamistikuga hõlmatud ELi poliitikavaldkondade eelarvesuunitlustele; loodab, et komisjon esitab koos järgmist finantsraamistikku käsitleva seadusandliku ettepanekuga ka uue institutsioonidevahelise kokkuleppe eelnõu, milles võetakse parlamendi seisukohti ja soovitusi arvesse; rõhutab, et käesoleva resolutsiooni alusel hakkab parlament ühtlasi osalema menetluses, mille tulemusel järgmine finantsraamistik vastu võetakse;

2. võtab samal ajal vastu eraldi resolutsiooni ([9]), milles esitab kooskõlas omavahendite kõrgetasemelise töörühma soovitustega seisukoha ELi omavahendite süsteemi reformi kohta; palub komisjonil võtta ELi omavahendeid käsitlevate seadusandlike ettepanekute koostamisel parlamendi seisukohta arvesse ning on seisukohal, et ettepanekud peaksid olema kaugeleulatuvad ja tuleks esitada koos finantsraamistikku käsitletavate ettepanekutega; rõhutab, et järgmise finantsraamistiku kulu- ja tulupoolt käsitletakse eesseisvatel läbirääkimistel ühtse paketina ning finantsraamistikus on võimalik kokku leppida ainult siis, kui vastavaid edusamme tehakse ka omavahendite puhul;

I. ***Järgmise mitmeaastase finantsraamistiku prioriteedid ja eesmärgid***

3. peab järgmise finantsraamistiku üle toimuvat arutelu kiiduväärseks, sest nii on võimalik panna liidu eelarvega – mis on Euroopa Liidu jaoks käegakatsutavamaid vahendeid – alus tugevamale ja jätkusuutlikumale Euroopale; on arvamusel, et järgmine finantsraamistik peaks moodustama osa Euroopa tulevikku käsitlevast laiemast strateegiast ja arusaamast; on seisukohal, et finantsraamistikuga tuleb näidata, kuidas kajastuvad ELi poliitilised eesmärgid ja prioriteedid eelarves;

4. on veendunud, et järgmine finantsraamistik peaks tuginema liidu väljakujunenud meetmetele ja prioriteetidele, mille eesmärk on kaitsta rahu, demokraatiat, õigusriigi põhimõtet, inimõigusi ja soolist võrdõiguslikkust, edendada heaolu, pikaajalist ja jätkusuutlikku majanduskasvu ning teadus- ja uuendustegevust ning tagada inimväärsete töökohtadega kvaliteetne tööhõive, võidelda kliimamuutustega ning soodustada majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust ning liikmesriikide ja kodanike vahelist solidaarsust; on seisukohal, et need on sambad, mida on vaja ühtse turu ning majandus- ja rahaliidu korrektseks toimimiseks ning maailmas Euroopa positsiooni tugevdamiseks; on kindel, et need on Euroopa edasiste püüdluste jaoks olulisemad kui kunagi varem;

([9]) Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2018)0076.

5. on arvamusel, et järgmise finantsraamistiku abil peaks liidul olema võimalik viimase aastakümne kriisidele lahendused leida ja kriisidest tugevamana välja tulla, pidades kriiside all silmas näiteks majanduslangust ja finantskriisi, noorte tööpuudust, püsivat vaesust ja sotsiaalset tõrjutust, rände ja pagulastega seotud probleeme, kliimamuutusi ja loodusõnnetusi, keskkonnaseisundi halvenemist ja bioloogilise mitmekesisuse vähenemist, terrorismi ja ebastabiilsust; rõhutab, et nende piiriüleste ja üleilmsete, kuid riigisisese mõjuga probleemide tõttu on selge, et meie riikide majandus ja ühiskond on vastastikku sõltuvad ning meetmeid tuleb võtta üheskoos;

6. juhib tähelepanu sellele, et EL peab täitma lubaduse olla esimene, kes saavutab ÜRO kestliku arengu eesmärgid, mille alusel pingutavad kõik riigid selle nimel, et luua säästlikumate, võrdsemate ja jõukamate ühiskondadega maailm; rõhutab, et järgmine finantsraamistik peab kestliku arengu eesmärkidega kooskõlas olema; peab kiiduväärseks, et komisjon on otsustanud võtta kestliku arengu eesmärke arvesse kõikides ELi meetmetes ja algatustes; loodab, et EL täidab kohustused, mille ta on nende eesmärkide saavutamiseks võtnud; rõhutab peale selle, et piisavalt suure rahasummaga tuleks toetada väljakuulutatud Euroopa sotsiaalõiguste sammast ning ELi ja liikmesriikide võetud kohustust tagada sotsiaalsem Euroopa; on seisukohal, et Pariisi kokkuleppe tõttu tuleks kliimameetmetele kulutada palju rohkem kui kehtivas finantsraamistikus ning see osakaal peaks võimalikult kiiresti – hiljemalt 2027. aastaks – suurenema 30 %ni;

7. rõhutab, et järgmise finantsraamistikuga saab liit näidata, et ta on ühtne ja suudab tulla toime selliste poliitiliste sündmustega nagu Brexit ning populistlike ja marurahvuslike liikumiste teke ja üleilmses juhtimises toimuvad muutused; rõhutab, et lõhestatuse ja enesekesksusega üleilmseid probleeme ja kodanike muresid lahendada ei saa; on seisukohal, et just Brexiti läbirääkimised näitavad, et liidu liikmeks olemise eelised kaaluvad liidu eelarvesse makstavad summad kindlalt üles; nõuab sellega seoses, et varem võetud kohustuste raamistikust, nt õigusriigi põhimõtet ja demokraatiat puudutavast suure reede kokkuleppest, peetaks täielikult kinni;

8. nõuab seetõttu, et endiselt toetataks kehtivat poliitikat, eelkõige aluslepingutes sätestatud ELi kauaaegseid poliitikavaldkondi, nagu ühine põllumajandus- ja kalanduspoliitika ning ühtekuuluvuspoliitika, sest need toovad Euroopa projekti käegakatsutavad eelised ELi kodanikeni; lükkab tagasi kõik püüdlused nimetatud poliitikavaldkondi taasriigistada, sest see ei vähendaks maksumaksjate ja tarbijate finantskoormust ega annaks paremaid tulemusi, vaid takistaks hoopis majanduskasvu, solidaarsust ja ühtse turu toimimist ning muudaks piirkondade ja majandussektorite vahelise ebavõrdsuse ja erinevused veel suuremaks; kavatseb järgmise programmitöö perioodi jooksul tagada ELi 27 liikmesriigile nimetatud poliitikavaldkondade puhul samaväärse rahastamise ning parandada seejuures nende tõhusust ja lihtsustada nendega seotud menetlusi;

9. on arvamusel, et Euroopa peaks pakkuma väljavaateid nooremale põlvkonnale ja tulevikule orienteeritud ettevõtjatele, tänu kellele on ELi üleilmsel areenil edukam; on otsustanud oluliselt suurendada kaht juhtprogrammi, nimelt teadusuuringute raamprogrammi ja programmi „Erasmus+“, mille praeguste vahenditega ei suudeta rahuldada väga suurt taotluste hulka, sh väga kvaliteetseid taotlusi; on kindlalt selle poolt, et eraldada noorte töötuse vastu võitlemiseks palju rohkem raha ning toetada väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtjaid noorte tööhõive algatuse ning ettevõtete konkurentsivõime ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate programmi (COSME) jätkuprogrammide kaudu; pooldab ühtlasi Euroopa ühendamise rahastu 2.0 suurendamist;

10. nõuab, et kolmes uues poliitikavaldkonnas, millel on nii sise- kui ka välismõõde ja mis on esile kerkinud kehtiva finantsraamistiku kestuse ajal, täidaks liit oma rolli järgmisega:

— töötaks välja ammendava varjupaiga-, rände- ja integratsioonipoliitika ja rahastaks seda ning otsiks lahendusi probleemidele, mis kolmandates riikides rännet ja ümberasumist põhjustavad;

— tugevdaks välispiiride kaitset ja suurendaks stabiilsust, kaitstes välisriikides inimõigusi ning tagades konfliktiennetuse ja välisarengupoliitika;

— tagaks Euroopa kodanikele ühtse sisejulgeoleku ning koondaks kaitsevaldkonnas uurimistegevuse ja võimekuse, kuid rõhutab, et nendes valdkondades ei tohiks meetmeid võtta ELi arengupoliitika kulul;

11. rõhutab, et tulevane raamistik peaks hõlmama kaht uut tüüpi rahalist toetust, mis oleks liidu majanduskavas nähtaval kohal: esiteks tuleks jätkata investeerimistoetuse kavade (nt Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fond) elluviimist ja teiseks tuleks välja töötada vahend, millega stabiliseerida euroala liikmesriikide majandust (nt kavandatava Euroopa Valuutafondi kaudu), ja lähenemisvahend, mis on mõeldud euroalaga ühinevatele liikmesriikidele;

12. rõhutab, et kõigepealt tuleks liidu eelarvesse lisada euroala jaoks mõeldud eelarvereserv, mida ei arvestata finantsraamistiku ülemmäärade sisse ja mis ei tohi piirata teiste finantsraamistiku programmide elluviimist, ning seda peaksid rahastama euroala ja teised osalevad liikmed, kasutades selleks osalevate liikmesriikide vahel kokku lepitavat tuluallikat, ning seda tuleks käsitada sihtotstarbeliste tulu ja tagatisena; on seisukohal, et kui eelarvereserv on muutunud stabiilseks, võiks seda hakata rahastama päris omavahenditest, järgides ELi tulevast rahastamist käsitlevas Monti aruandes toodud soovitusi;

13. kordab põhimõtet, et uute poliitiliste prioriteetide jaoks tuleks ette näha ka uued rahasummad, olenemata sellest, kas prioriteedid on teada juba uue finantsraamistiku vastuvõtmise ajal või tekivad alles selle rakendamise käigus, ning rõhutab, et uusi vajadusi ei tohiks rahastada olemasolevate meetmete ega programmide kulul; loodab peale selle, et kehtestatakse piisavad paindlikkussätted, mille abil on võimalik arvesse võtta finantsraamistiku kestuse ajal tekkida võivaid ettenägematuid asjaolusid;

14. on seisukohal, et Euroopa saab tugevamaks ja sihikindlamaks ainult siis, kui talle eraldatakse rohkem raha; nõuab nimetatud eesmärke ja prioriteete ning Ühendkuningriigi liidust väljaastumist arvesse võttes, et liidu eelarve peab olema palju suurem; on arvamusel, et finantsraamistiku jaoks on vaja kulude ülemmäära, mis moodustab 27 ELi liikmesriigi kogurahvatulust 1,3 %, võtmata seejuures arvesse kõiki neid vahendeid, mida ülemmäärade sisse ei arvestata;

15. on veendunud, et kui nõukogu ei nõustu liikmesriikide makseid ELi eelarvesse järsult suurendama, saab järgmist finantsraamistikku piisavas summas rahastada ainult siis, kui võetakse kasutusele uued, päriselt ELi-le kuuluvad omavahendid;

II. ***Horisontaalsed küsimused***

ELi eelarve põhimõtted ja eelarve tõepärasus

16. tuletab meelde, et Euroopa Liidu eelarve koostamisel ja täitmisel tuleb järgida ühtsuse, õigsuse, aastasuse, tasakaalu, kõikehõlmavuse, sihtotstarbelisuse, täiendavuse, subsidiaarsuse, usaldusväärse finantsjuhtimise ja läbipaistvuse põhimõtet;

17. kordab, et on alati olnud seisukohal, et liidu poliitiliste eesmärkide jaoks tuleb eraldada ka piisavad rahasummad, ning tuletab meelde, et ELi toimimise lepingu artiklis 311 on sätestatud, et liit varustab end oma eesmärkide saavutamiseks ja poliitika elluviimiseks vajalike vahenditega;

18. juhib sellega seoses tähelepanu sellele, et Euroopa Ülemkogu poliitilisi otsuseid ja algatusi saab täielikult ellu viia ainult siis, kui nendeks on tagatud vajalik raha, ning rõhutab, et vastasel korral väheneb liidu eelarve tõepärasus ja kodanike usaldus;

19. on seisukohal, et kuna finantsraamistikus saavad ELi poliitilistest prioriteetidest konkreetsed investeeringud, on see suurepärane vahend, mille abil ELi kulusid pikaajaliselt planeerida ja tagada liikmesriikides teatavad stabiilsed avaliku sektori investeeringud; peab aga kahetsusväärseks, et järgmise finantsraamistiku vastuvõtmiseks ei ole ühiselt kokku lepitud pikaajalist strateegiat; tuletab peale selle meelde, et ELi eelarve on ennekõike investeerimiseelarve, mille vahenditega täiendatakse riigi, piirkondlikul ja kohalikul tasandil võetavate meetmete rahastamist;

Kestus

20. on seisukohal, et finantsraamistiku kestuse üle otsustamisel tuleks leida kesktee kahe vastuolulise nõudmise vahel: ühelt poolt on paljude ELi meetmete – eelkõige sellise poliitika korral, mille eelarve täitmine toimub koostöös liikmesriikidega, nagu põllumajandus ja ühtekuuluvus – jaoks vaja stabiilsust ja prognoositavust, mille tagavad kulukohustused, mis on võetud vähemalt seitsmeks aastaks, ning teiselt poolt on vaja demokraatlikku legitiimsust ja vastutust, mis on tagatud, kui finantsraamistik on kooskõlas parlamendi ja komisjoni viieaastase poliitilise tsükliga;

21. rõhutab, et poliitiliselt on hädavajalik, et igal uuel parlamendikoosseisul oleks võimalik oma ametiaja jooksul märkimisväärselt mõjutada nii finantsraamistiku summasid kui ka poliitilisi prioriteete; rõhutab, et Euroopa Parlamendi valimised annavad ELi kodanikele vahetu võimaluse väljendada liidu eelarveprioriteetide suhtes oma seisukohta, mida tuleks finantsraamistiku kohustuslikus valimistejärgses kohandamises arvesse võtta; on seetõttu veendunud, et iga poliitilise tsükli jooksul peab komisjon tegema ettepaneku ning nii parlament kui ka nõukogu peavad otsustama, kas kehtestada järgmine, uus finantsraamistik või muuta kohustuslikus korras kehtivat finantsraamistikku;

22. rõhutab, et finantsraamistiku kestusena peaks järk-järgult kasutusele võtma kaks järjestikust viieaastast perioodi, mille keskel tuleb raamistikku kohustuslikus korras muuta; palub komisjonil koostada selge ettepaneku, milles sätestatakse 5 + 5 aasta pikkuse finantsraamistiku praktilise rakendamise meetodid; on veendunud, et finantsraamistiku pikkuseks ei saa valida ühtainust viieaastast perioodi, sest see tekitaks paljude ELi meetmete kavandamisel ja rakendamisel suuri takistusi;

23. mõistab aga, et kuna kehtiv finantsraamistik kestab kuni 2020. aasta detsembrini, siis ei ole 2019. aasta kevadel toimuvate Euroopa Parlamendi järgmiste valimiste tõttu võimalik hakata 5 + 5 lahendust kohe rakendama, sest erinevaid tsükleid ei oleks võimalik rahuldavalt kooskõlastada; on seetõttu seisukohal, et järgmine finantsraamistik tuleks üleminekulahendusena kehtestada veel viimast korda seitsmeks aastaks (2021–2027) ja see peaks hõlmama kohustuslikku vahepealset muutmist;

Vahepealne muutmine

24. on veendunud, et finantsraamistiku õiguslikult siduva ja kohustusliku läbivaatamise ja muutmise nõue, mis on sätestatud uues mitmeaastase finantsraamistiku määruses, tuleks alles jätta; tuletab meelde, et 2016. aastal toimunud muutmine oli esimene kord, mil finantsraamistiku määrust ka tegelikult muudeti, ning et nii nõukogu kui ka parlament pidasid seda kasulikuks, eelkõige finantsraamistiku paindlikkussätete tugevdamise tõttu;

25. on seisukohal, et 2021.–2027. aasta finantsraamistiku muutmise kohta tuleks ettepanek ja otsus teha piisavalt vara, et järgmine parlamendikoosseis ja komisjon saaksid finantsraamistikku vastavalt kohandada; rõhutab, et finantsraamistiku tegelikult muutmisel tuleks alati kaasata parlament ja kaitsta õigusi, mis parlamendi on võrdse eelarvepädeva institutsioonina; rõhutab peale selle, et finantsraamistiku muutmisel tuleb muuta ka finantsraamistiku ülemmäärasid, kui on selgunud, et neist ülejäänud perioodiks ei jätku;

Paindlikkus

26. rõhutab, et kehtiva finantsraamistiku ajal on eelarvepädevad institutsioonid kiitnud heaks finantsraamistiku määruses sisalduvate paindlikkusmehhanismide ja erivahendite ulatusliku kasutuselevõtmise, et tagada lisaassigneeringud, mida on olnud vaja ränkade kriiside korral tegutsemiseks või uute poliitiliste prioriteetide rahastamiseks;

27. on seetõttu seisukohal, et kehtiva finantsraamistiku paindlikkussätted on hästi toiminud ja tänu nendele on olnud võimalik eraldada suuri rahasummasid, mida on olnud vaja eelkõige rände- ja pagulasprobleemidega toimetulemiseks ning investeerimislõhe vähendamiseks; tuletab meelde, et neist mitmete sätete algataja oli parlament, kes neid eelmise finantsraamistiku üle peetud läbirääkimistel kindlameelselt kaitses;

28. on seisukohal, et neid sätteid on vaja veel rohkem tugevdada, et sellise pikaajalise kava nagu finantsraamistik rakendamisel tekkivate uute ülesannete, ettenägematute sündmuste ja uute poliitiliste prioriteetidega paremini toime tulla; nõuab, et järgmine finantsraamistik oleks paindlikum, et finantsraamistiku kulukohustuste ja maksete üldisi ülemmäärasid saaks maksimaalselt ära kasutada;

Finantsraamistikus ette nähtud paindlikkusmehhanismid

29. on seisukohal, et järgmise finantsraamistiku ülemmäärad tuleks kehtestada selliselt, et oleks võimalik mitte ainult rahastada ELi meetmeid, vaid luua ka igas rubriigis piisav kulukohustuste varu;

30. on veendunud, et kõik mittesihtotstarbelised varud tuleks ilma piiranguteta järgnevatesse eelarveaastatesse üle kanda ja eelarvepädevad institutsioonid peaksid saama neid iga-aastase eelarvemenetluse käigus vajalikuks peetaval eesmärgil kasutada; nõuab seetõttu, et kulukohustuste koguvaru säilitataks, piiramata selle kohaldamisala ja kasutusaega;

31. tuletab meelde, et kulukohustuste koguvarust saab kasutada vaid kuni aasta N-1 mittesihtotstarbelisi varusid, mis on eelarveprojekti esitamisele eelneva tehnilise kohanduse kaudu heaks kiidetud; on aga seisukohal, et tuleb uurida, kuidas saaks kasutada ka aasta N mittesihtotstarbelisi varusid, et oleks võimalik rahastada lisavajadusi, mis vastaval aastal võivad tekkida;

32. on kindlalt veendunud, et eelarvepädevate institutsioonide poolt heakskiidetud kulukohustusi tuleks kasutada nende esialgsel eesmärgil ning tuleks teha kõik tagamaks, et see oleks nii kõigis poliitikavaldkondades; palub eelkõige komisjonil selle nimel aktiivselt tööd teha; on samas veendunud, et kui assigneeringud vabastatakse kulukohustustest seetõttu, et meetmed, milleks need olid ette nähtud, jäid täielikult või osaliselt ellu viimata, tuleks need ELi eelarves uuesti kättesaadavaks teha ja eelarvepädevad institutsioonid peaksid need iga-aastase eelarvemenetluse raames kasutusele võtma; on seisukohal, et vabastatud assigneeringud tuleks kanda otse kulukohustuste koguvarusse, mitte eraldada mõnele erivahendile ega paigutada reservi;

33. tuletab meelde, et kulukohustustest vabastatakse sellised kulukohustuste assigneeringud, mille eelarvepädevad institutsioonid on juba heaks kiitnud ning mille alusel oleks tehtud makseid, kui meetmed, mille rahastamiseks need olid mõeldud, oleks plaanipäraselt ellu viidud; rõhutab seetõttu, et vabastatud assigneeringute uuesti kasutamine ELi eelarves on igati õigustatud, kuid seejuures ei tohiks eirata valdkondlikes õigusaktides sätestatud kulukohustustest vabastamise eeskirju;

34. juhib tähelepanu sellele, et tuleb tagada, et kogu mitmeaastase finantsraamistiku raames kantakse maksete varud maksete koguvaru kaudu täissummas üle järgmisse eelarveaastasse; on selle vastu, et seada ülekantavate varude suurusele piiranguid või ülemmäärasid, nagu see on kehtivas finantsraamistikus, ning tuletab meelde, et neid varusid saab kasutada ainult siis, kui eelarvepädevad institutsioonid niimoodi otsustavad, ja nende poolt kindlaks määratud ulatuses; rõhutab, et maksete koguvaru võib olla vaja, et tulla toime võimalike uute maksekriisidega;

35. rõhutab, et finantsraamistiku määruses tuleks ka edaspidi ette näha võimalus ülemmäärasid ettenägematute asjaolude korral muuta, kui rahastamisvajadused on nii suured, et kasutada olevad varud ja erivahendid ammenduksid, või isegi suuremad; nõuab, et finantsraamistiku määruses nähtaks ette lihtsustatud menetlus, mille kohaselt saaks kokkulepitud künnise piires teha kindlaid muudatusi;

36. on selle poolt, et ka edaspidi oleks võimalik koondada ELi programmide rahastamisvahendid varasematele või hilisematele aastatele, sest tänu sellele saab võtta vastutsüklilisi meetmeid, mis vastavad tegeliku rakendamise tempole, ning võtta suurte kriiside korral mõistlikke vastumeetmeid; nõuab peale selle seadusandlikku paindlikkust – praegu on see sätestatud institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 17 –, mis võimaldab kohandada seadusandliku tavamenetluse alusel vastu võetud programmide kogueelarvet +/- 10 % asemel +/- 15 %;

37. juhib tähelepanu paindlikkusele, mida on võimalik saavutada, kui paigutada assigneeringuid ümber finantsraamistiku ühe ja sama rubriigi piires, st paigutada rahalised vahendid just sinna, kus neid on vaja, ja tagada ELi eelarve parem täitmine; leiab, et rubriikide väiksem arv muudab finantsraamistiku paindlikumaks; palub aga, et komisjon annaks eelarvepädevatele institutsioonidele ette teada ja konsulteeriks nendega, kui ta kavatseb teha suuri omaette ümberpaigutusi;

Finantsraamistiku erivahendid

38. kiidab heaks finantsraamistiku erivahendite üldise koosseisu, eelkõige paindlikkusinstrumendi, hädaabireservi, ELi Solidaarsusfondi, Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi (EGF), ning juhib tähelepanu sellele, et kehtiva finantsraamistiku puhul on neid kasutatud väga palju; nõuab, et nende rahastamispakette suurendataks ja rakendussätteid parandataks;

39. nõuab eelkõige, et paindlikkusinstrumendi rahastamispaketti suurendataks märkimisväärselt, nii et iga-aastane eraldis oleks vähemalt 2 miljardit eurot; tuletab meelde, et paindlikkusinstrument ei ole seotud ühegi konkreetse poliitikavaldkonnaga ja selle võib seetõttu kasutusele võtta igal vajalikuks peetaval eesmärgil; on seetõttu seisukohal, et sellest vahendist võib katta kõiki uusi rahastamisvajadusi, mis finantsraamistiku kestuse ajal tekivad;

40. juhib tähelepanu sellele, et hädaabireservist on võimalik anda kolmandatele riikidele ettenägematute sündmuste korral kiiresti spetsiifilist abi, ning rõhutab, et praegustes oludes on see eriti tähtis; nõuab, et sellele nähtaks ette palju suurem rahastamispakett: igal aastal kuni 1 miljard eurot;

41. märgib eelkõige, et ELi Solidaarsusfondist on antud suures summas abi paljude suurte loodusõnnetuste korral, mille mõju eelarvele on olnud väga suur; rõhutab ühtlasi, et see vahend on avalikku arvamust parandanud; teeb ettepaneku suurendada selle vahendi rahastamispaketti nii, et igal aastal võiks sellest eraldada kuni 1 miljard eurot;

42. on seisukohal, et EGFi puhul, millega väljendatakse ELi solidaarsust ja toetatakse töötajaid, kes on kaotanud töö maailmakaubanduses globaliseerumise või üleilmse majandus- ja finantskriisi tõttu toimunud suurte struktuurimuutuste tagajärjel, ei ole kõiki võimalusi ära kasutatud ja seda vahendit saaks parandada ja selle saaks integreerida pikaajalisse strateegiasse, et jõuda kõigis liikmesriikides koondatud töötajateni ja aidata nad uuesti tööturule; on seisukohal, et kui EGFi hakatakse läbi vaatama, tuleks analüüsida selle kohaldusala ja seda muude vahenditega paremini koordineerida; on seisukohal, et läbivaadatud EGFile tuleks uues finantsraamistikus tagada vähemalt praegusega samaväärne iga-aastane eraldis;

43. teeb ettepaneku luua finantsraamistikku erireserv, kuhu paigutatakse kõikide erivahendite rahastamispakettidest kasutamata jäänud assigneeringud; on seisukohal, et seda reservi peaks olema võimalik kasutada ajaliste piiranguteta; nõuab, et seda reservi kasutataks eelarvepädevate institutsioonide otsuse alusel ükskõik millise finantsraamistiku erivahendi jaoks, millest tuleb vahendeid eraldada rohkem, kui vastava erivahendi rahastamispaketis on raha ette nähtud;

44. märgib, et praegu kohaldatakse tähtaja suhtes, mille jooksul võib kasutamata jäänud assigneeringuid üle kanda, iga finantsraamistiku erivahendi puhul erinevaid eeskirju; on seisukohal, et neid tuleks ühtlustada, et kõigi vahendite suhtes saaks kohaldada ühte N+1 reeglit;

45. on seisukohal, et ettenägemata kulude varu peaks viimase abinõuna alles jääma; rõhutab, et see on erivahend, mida saab kasutusele võtta samuti üksnes maksete assigneeringute jaoks, ja selle kasutuselevõtmine oli 2014. aasta maksekriisi lahendamiseks väga vajalik; nõuab seetõttu, et selle vahendi iga-aastast maksimaalset eraldist suurendataks 0,05 %ni ELi kogurahvatulust;

46. rõhutab, et finantsraamistiku erivahendeid ei tohiks arvestada ei finantsraamistiku kulukohustuste ega ka maksete assigneeringute ülemmäärade sisse; on seisukohal, et sellele, kuidas nende vahendite maksed eelarvesse kanda, leiti 2014.–2020. aasta finantsraamistiku muutmisel ühemõtteline lahendus, millega tehti lõpp pikka aega kestnud konfliktile, mis nõukoguga oli erineva tõlgendamise tõttu tekkinud; pooldab seda, et lisada finantsraamistiku määrusesse selge säte, mille kohaselt ei tohiks makseid, mis tulenevad finantsraamistiku erivahendite kulukohustuste kasutuselevõtmisest, arvestada finantsraamistikus maksete jaoks seatud iga-aastaste ülemmäärade sisse;

47. märgib, et kehtiva institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaselt on kolme finantsraamistiku erivahendi kasutuselevõtuks vaja parlamendi koosseisu häälteenamust; on seisukohal, et see säte on aegunud, sest sellega nõutakse erihäälteenamust, mida oli ELi eelarve vastuvõtmiseks vaja enne Lissaboni lepingut; nõuab, et nende rahastamisvahendite kasutuselevõtuks kehtestataks ühtsed hääletusnõuded, mis peaksid olema samad nagu ELi eelarve vastuvõtmisel;

Tulureserv

48. kordab, et on alati olnud seisukohal, et kogu tulu, mis laekub ELi konkurentsiõiguse rikkumise eest äriühingutele määratud trahvidest või seetõttu, et liikmesriigid jäävad ELi eelarvesse kantavate osamaksude tasumisega hiljaks, peaks olema ELi eelarve jaoks lisatulu, mille võrra ei vähendata osamaksu, mille liikmesriigid peavad tasuma kogurahvatulu alusel;

49. nõuab seetõttu, et ELi eelarves loodaks erireserv, kuhu hakatakse järjest kandma kõikvõimalikke ettenägematuid tulusid, mis kantakse nõuetekohaselt üle, et tagada vajaduse tekkimise korral kulutuste tegemiseks lisavahendid; on seisukohal, et see reserv tuleks sihtotstarbeliselt ette näha mitmeaastase finantsraamistiku erivahendite jaoks ja sellest tuleks vastavalt eelarvepädevate institutsioonide otsusele eraldada täiendavaid lisatoetusi nii kulukohustuste kui ka maksetena;

ELi vahendite tõhus ja tulemuslik kasutamine

50. märgib, et üks peamisi põhimõtteid, mille alusel ELi institutsioonid otsustavad, milliseid kulutusi järgmise finantsraamistiku kohaselt teha, peaks olema Euroopa lisaväärtuse loomine; juhib aga tähelepanu sellele, et Euroopa lisaväärtusel on arvukaid tõlgendusi, ja nõuab, et selle kriteeriumide jaoks kehtestataks ühene, selge ja kergesti arusaadav määratlus, mille puhul tuleks võtta arvesse piirkondlikke iseärasusi ja mis peaksid võimaluse korral sisaldama mõõdetavaid tulemusnäitajaid; hoiatab, et määratlust ei tohi kasutada ettekäändena, et seada ELi poliitika ja programmide tähtsus puhtalt kvantitatiivsetel kaalutlustel või lühiajalise majandusliku kasu nimel kahtluse alla;

51. märgib, et Euroopa lisaväärtust on nimetatud mitmes komisjoni dokumendis; kordab, et parlament koostas selleks oma eespool nimetatud 24. oktoobri 2017. aasta resolutsioonis näitajate loetelu; tuletab meelde, et ELi vahendeid tuleks kasutada selleks, et rahastada ELi avalikke hüvesid ja kiirendada arengut, innustades kõiki liikmesriike võtma kõigil haldustasanditel meetmeid, et täita asutamislepingu eesmärgid ja saavutada ELi ühised sihid, mis muidu jääksid täitmata; nõustub, et ELi eelarvest tuleks rahastada meetmeid, millest võib olla kasu ELile tervikuna, mida ükski liikmesriik ei saa üksi tulemuslikult võtta ning millega kaasnevad väiksemad kulud kui üksnes riiklikul, piirkondlikul või kohalikul tasandil võetavate meetmete puhul; on peale selle veendunud, et ELi eelarve abil tuleks aidata luua ja toetada ELi naabruses ja kaugemalgi rahu ja stabiilsust; on seisukohal, et Euroopa lisaväärtust luuakse nii nende programmidega, mille eelarvet täidetakse koostöös liikmesriikidega, kui ka nendega, mille eelarve täitmine toimub otse – ELi eesmärke aitavad saavutada need mõlemad üksteist täiendavad meetodid; loodab seetõttu, et liikmesriigid hoiduvad järgimast järgmise finantsraamistiku üle peetavatel läbirääkimistel n-ö õiglase vastutasu põhimõtet, mille puhul võetakse arvesse ainult netosaldot, st ainult riigi enda huve;

52. on seisukohal, et raha saab paremini kasutada, st iga ELi eelarves olevat eurot tulemuslikult ja diskrimineerimata kulutada mitte ainult sellega, et eraldada ELi vahendeid meetmetele, mille lisaväärtus on suurim ning mis aitavad ELi poliitikavaldkondade ja programmide tulemuslikkust suurendada kõige rohkem (vastavalt jooksvate kulude põhjalikule hinnangule), vaid ka sellega, et luua ELi ja liikmesriikide eelarve vahel suurem koostoime ning teha kulutuste struktuuris selgesti nähtavaid parandusi; toetab Euroopa Kontrollikoja 2016. aasta aruandes toodud soovitusi, mis käsitlevad näitajatest koosnevat tõhusat mõõtmisraamistikku, tulemuslikkusest ühtsemat ja tasakaalustatumat aru andmist ning hindamistulemuste lihtsamat kättesaamist;

53. nõuab, et järgmises finantsraamistikus muudetaks ELi eelarvesüsteem päriselt lihtsamaks, et eelarvevahendeid oleks hõlpsam kasutada; rõhutab, et eelkõige tuleb vähendada tarbetut kattuvust vahendite vahel, millest rahastatakse ühesuguseid meetmeid, näiteks innovatsiooni-, VKEde või transpordivaldkonnas, kuid seejuures ei tohi ära kaotada eri programmide tähtsaid osi, ning eri rahastamisvormide ja -allikate vahel tuleb lõpetada konkurents, et täiendavus oleks suurim ja finantsraamistik sidus; on veendunud, et nii saaks kodanikud ELi prioriteetidest paremini aru;

54. rõhutab, et ELi kulude mõistlikkuse kontrollimine ei tohi viia selleni, et EL teeb püüdlustes järeleandmisi või ELi meetmeid ja programme hakatakse reguleerima valdkondlikult, samuti ei tohiks see põhjustada seda, et toetuste asemel hakatakse mõningase kokkuhoiu nimel kasutama rahastamisvahendeid, sest suurem osa ELi eelarvest toetatavast meetmetest ei sobi selleks, et neid rahastataks rahastamisvahenditest; on seisukohal, et kulude sellise kontrollimise käigus tuleks hoopis kindlaks teha, kuidas saaks ELi kuluprogramme paremini täita;

55. nõuab, et eeskirju ühtlustataks põhjalikult, et luua kõigi ELi eelarvevahendite jaoks ühtsed eeskirjad, mille puhul on arvesse võetud eelarvevahendite ja sektorite eripärasid; innustab komisjoni käsitlema eri rahastamisallikate kombineerimist ning esitama selle kohta selged suunised ja tagama, et kõigis liikmesriikides on kõikide rahastamisvahendite kasutamiseks võrdsed võimalused;

56. on ühtlasi selle poolt, et muuta sektoripõhised rakenduseeskirjad toetusesaajate jaoks lihtsamaks ja vähendada halduskoormust, muutes menetlused ja programmitöö dokumendid veel ühtlasemaks ja lihtsamaks; juhib peale selle tähelepanu sellele, et toetusesaajate suutlikkust tuleb suurendada ja neile tuleb anda rohkem tehnilist abi; nõuab, et hakataks kasutama riskipõhist hindamist;

Eelarve ühtsus, õigsus ja läbipaistvus

57. tuletab meelde, et ühtsuse põhimõte, mille kohaselt tuleb eelarves esitada kõik liidu tulud ja kulud, on aluslepingu nõue ja ka peamine demokraatlik tingimus, mis peab olema täidetud, et eelarve oleks läbipaistev, legitiimne ja et selle eest oleks võimalik vastutus võtta; peab kahetsusväärseks, et seda põhimõtet on järgitud üha vähem, kuigi rahandussüsteem on muutunud keerulisemaks: alates Euroopa Arengufondi ajaloolisest pärandist ja Euroopa stabiilsusmehhanismi loomisest kuni hiljuti loodud arvukate spetsiifiliste eelarveväliste mehhanismideni, mille puhul on tegemist uuenduslike rahastamisvahendite ja välistegevuse usaldusfondide või rahastamisvahenditega, mis ei sisaldu liidu bilansis;

58. kahtleb, kas vahendite loomine liidu eelarvest väljaspool on põhjendatud ja loob lisaväärtust; on seisukohal, et selliste vahendite loomise või säilitamisega soovitakse varjata tegelikku rahavajadust ning vältida finantsraamistiku ja omavahendite ülemmääradest tulenevaid piiranguid; peab kahetsusväärseks, et seetõttu minnakse sageli mööda ka parlamendist, kellel on seadusandliku, eelarvepädeva ja kontrolliorganina kolmekordne vastutus, ning tegutsetakse vastupidiselt eesmärgile tagada üldsuse ja toetusesaajate jaoks suurem läbipaistvus;

59. kordab seetõttu oma pikaajalist seisukohta, et Euroopa Arengufond ja teised väljaspool finantsraamistikku loodud rahastamisvahendid tuleks integreerida liidu eelarvesse, et suurendada selle legitiimsust ning liidu arengupoliitika tõhusust ja tulemuslikkust; rõhutab aga, et vastavad rahastamispaketid tuleks finantsraamistiku lisada nii, et need liidetakse kokkulepitud ülemmääradele, sest nii ei kahjusta nende vahendite kandmine eelarvesse ei nende enda rahastamist ega muid ELi meetmeid ja programme; kiidab üldjoontes heaks ettepaneku integreerida Euroopa stabiilsusmehhanism liidu rahandussüsteemi Euroopa Valuutafondina, ilma et sellega piirataks fondi tulevast ülesehitust;

60. on seisukohal, et ELi usaldusfondidel võib olla lisaväärtus, kui nendesse koondada spetsiaalsete olukordade jaoks eri rahastajatelt saadud vahendid, kuid nende kasutamine ei tohiks tähendada seda, et kavandatud ELi vahendid nimetatakse lihtsalt ümber või ELi rahastamisvahendite algseid eesmärke muudetakse; rõhutab, et parlament peab nende loomist ja rakendamist rohkem kontrollima; rõhutab, et ELi usaldusfondidest tuleks toetada üksnes väljaspool liitu võetavaid meetmeid;

61. on ühtlasi seisukohal, et kui leitakse, et teatavate eesmärkide saavutamiseks tuleb toiminguid teha ka väljaspool eelarvet, näiteks rahastamisvahendite või usaldusfondide kasutamise abil, tuleks toimingute mahtu ja kestust piirata ning need peaksid olema täiesti läbipaistvad, nende täiendavus ja lisaväärtus peab olema tõendatud ning need peavad tuginema rangetele otsustusprotsessidele ja vastutust käsitlevatele sätetele;

62. on seisukohal, et järgmise finantsraamistiku kohaselt tuleks liidu eelarves täpsemini esile tuua, kui suur on sihtotstarbeline tulu ja kuidas see mõjutab tegelikke kulusid, eelkõige tulude puhul, mis laekuvad kolmandate riikide osamaksudest; rõhutab, et see on veelgi olulisem, kui arvestada, et Ühendkuningriik on liidust väljaastumist käsitlevatel läbirääkimistel teada andnud, et ta soovib liitu mittekuuluva riigina osaleda teatavates 2020. aasta järgse finantsraamistiku alla kuuluvates liidu eelarveprogrammides;

Maksete maht

63. tuletab meelde, et maksete assigneeringud on kulukohustuste assigneeringute loogiline ja seaduspärane jätk, ning nõuab, et maksete ülemmäärad kehtestataks asjakohaselt, jättes kulukohustuste ja maksete vahele minimaalse ja realistliku vahe; loodab, et maksete jaoks uute ülemmäärade kehtestamisel võetakse arvesse, et ühelt poolt tuleb täita kulukohustused, mis on küll võetud praegusel rahastamisperioodil, kuid millega seotud maksed tuleb teha alles pärast 2020. aastat, ja et teiselt poolt tuleb täita 2020. aasta järgsete programmide ja vahendite kulukohustused;

64. tuletab meelde, et eelmise finantsraamistiku lõpus tekkis suur summa maksmata arveid, mis on mõjutanud kehtivat finantsraamistikku, ja hoiatab, et järgmisele finantsraamistikule üleminekul võib tekkida samasugune maksekriis, millel oleksid toetusesaajate jaoks, nagu üliõpilased, ülikoolid, VKEd ja teadlased, rängad tagajärjed; juhib tähelepanu sellele, et kuna 2014.–2020. aasta programmide rakendamisel on tekkinud viivitusi, on maksed praegu pigem alakasutatud, mille tagajärjel tekib rohkem täitmata kulukohustusi, mille eest tuleb arveid tasuda järgmise finantsraamistiku ülemmäärade piires; palub, et komisjon ja liikmesriigid analüüsiksid muu hulgas rahandusministrite tasandil, miks viivitused tekivad, ja esitaksid meetmed, millega muuta rakendamine edaspidi lihtsamaks;

65. võtab teadmiseks esialgsed tulemused, mis on saavutatud Ühendkuningriigi liidust väljaastumise rahalist korraldust puudutavatel läbirääkimistel ja mille kohaselt seadustatakse Ühendkuningriigi täielik osalemine 2014.–2020. aasta programmide rahastamises ja elluviimises koos kõigi rahaliste tagajärgedega;

Rahastamisvahendid

66. rõhutab, et ELi eelarves on kasutada palju eri vahendeid, millega rahastatakse ELi tasandil toetatavaid meetmeid ja mille võib rühmitada kahte kategooriasse: ühelt poolt toetused ja teiselt poolt rahastamisvahendid, st tagatised, laenud, riskijagamis- või omakapitalivahendid; juhib ühtlasi tähelepanu Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondile, mille eesmärk on kaasata kogu ELi era- ja avalikust sektorist kapitali, et täiendada piiratud rahasummasid ja toetada niimoodi ELi majanduse jaoks olulisimate valdkondade projekte;

Kolmapäev, 14. märts 2018

67. tunnistab, et rahastamisvahendite kaudu on võimalik liidu eelarve majanduslikku ja poliitilist mõju suurendada; rõhutab aga, et neid saab kasutada ainult selliste tulutoovate projektide jaoks, mis viiakse ellu ebaoptimaalsetes investeerimisoludes või turutõrgete korral, ja seega on nende eesmärk ainult täiendada, kuid mitte asendada toetusi; rõhutab, et rahastamisvahenditega ei tohiks püüda asendada olemasolevaid avaliku ega erasektori rahastamisprogramme ning need peaksid olema kooskõlas nii riigisiseste kui ka rahvusvaheliste kohustustega;

68. tuletab meelde, et komisjon peab kindlaks tegema, milliste valdkondade puhul on kõige parem kasutada toetusi, milliste puhul rahastamisvahendeid ja milliste puhul oleks võimalik toetusi rahastamisvahenditega kombineerida ja milline on nende vahel õige tasakaal; on veendunud, et ka järgmise finantsraamistiku kohaselt tuleks ELi projekte rahastada peamiselt toetustest; rõhutab, et laene, tagatisi, riskijagamis- ja omakapitalivahendeid tuleks kasutada ettevaatlikult, tuginedes eelhinnangutele ja tehes seda üksnes siis, kui nende kasutamisel on näha selge lisaväärtus ja võimendav mõju; märgib, et finantsinstrumentide kasutamist ja koos toetustega tekkivat toimet on võimalik parandada; nõuab suuri pingutusi, millega muuta rahastamisvahenditest raha saamine toetusesaajate jaoks lihtsamaks ning eri rahastamisvahendite kasutamine sektorite vahel paindlikumaks, et kaotada piiravatest õigusaktidest tingitud takistused, mis ei võimalda vahendite saajatel kasutada ühesuguste eesmärkidega projektide jaoks korraga mitut programmi;

69. palub komisjonil lihtsustada ja ühtlustada eeskirju, millega reguleeritakse rahastamisvahendite kasutamist järgmise finantsraamistiku kestuse ajal, et luua eri rahastamisvahendite vahel koostoimet ja neid võimalikult tõhusalt kohaldada; võtab teadmiseks võimaliku ettepaneku, mida tuleb põhjalikult arutada, kuid millega loodaks ühtne fond, mis koondaks ELi tasandil tsentraalselt hallatavaid rahastamisvahendeid; on seisukohal, et eri poliitikavaldkondade ja meetmete jaoks sobiva rahastamisvahendi valimiseks on vaja selget süsteemi ning rahastamisvahendid peaksid ka edaspidi olema eelarves eraldi ridadel, et investeeringute puhul valitseks selgus; rõhutab aga, et eeskirjade ühtlustamine ei tohi mõjutada rahastamisvahendeid, mida liikmesriigid kasutavad ühtekuuluvuspoliitikas või välistegevuses;

70. tuletab meelde, et on korduvalt nõudnud, et liidu eelarvest toetatavate rahastamisvahendite kasutamine peab olema läbipaistvam ja selle üle peab tegema hoolikamat demokraatliku kontrolli;

Ülesehitus

71. on seisukohal, et finantsraamistiku ülesehitus peaks olema selline, et ELi poliitilised ja eelarveprioriteedid on kodanikele paremini näha, ja nõuab kõigi ELi kuluvaldkondade selgemat esitust; on veendunud, et käesolevas resolutsioonis esitatud ELi tulevaste kulutuste põhisambaid tuleks vastavalt arvesse võtta;

72. usub seetõttu, et rubriikide senist esitust tuleb küll mõneti parandada, kuid ei poolda põhjendamatuid radikaalseid muudatusi; teeb seetõttu ettepaneku kasutada 2020. aasta järgses finantsraamistikus järgmist liigendust;

Rubriik 1. Tugevam ja jätkusuutlik majandus

Sisaldab programme ja vahendeid, millega toetatakse

otsese eelarve täitmise raames

— teadus- ja uuendustegevust

— tööstust, ettevõtlust ning väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtjaid

— majanduse ja ühiskonna digiüleminekut

— suuri taristuprojekte

— transporti, energiat, kosmost

— keskkonda ja kliimamuutuste leevendamist ning nendega kohanemist

Rubriik 2. Ühtekuuluvam ja solidaarsem Euroopa

Sisaldab programme ja vahendeid, millega toetatakse

— majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust (koostöös liikmesriikidega toimuva eelarve täitmise raames):

  — investeeringud uuendus- ja teadustegevusse, digiteerimisse, tööstussektori ümberkujundamisse, VKEdesse, transporti, kliimamuutustega kohanemisse ja nende leevendamisse, energiasse ja keskkonda

  — tööhõive, sotsiaalküsimused ja sotsiaalne kaasamine, sooline võrdõiguslikkus, vaesuse vähendamise ja demograafiliste probleemide lahendamine

— haridust, noori ja pidevõpet

— kultuuri, kodakondsust, meediat ja teabevahetust

— demokraatiat, õigusriiki ja põhiõigusi

— tervist ja toiduohutust

— varjupaiga andmist, rännet ja integratsiooni, õiguskaitset ja tarbijaid

— haldusasutusi ja nendevahelist koordineerimist

Rubriik 3. Tugevam ja jätkusuutlik põllumajandus ja kalandus

Sisaldab programme ja vahendeid, millega toetatakse

— põllumajandust ja maaelu arengut

— merendust ja kalandust

Rubriik 4. Maailmas toimuva eest suurema vastutuse võtmine

Sisaldab programme ja vahendeid, millega toetatakse

— rahvusvahelist koostööd ja arengut

— naaberriike

— laienemist

— humanitaarabi

— demokraatiat, õigusriiki, põhiõigusi ja soolist võrdõiguslikkust

— kaubandust

Rubriik 5. Kõigile julgeoleku, rahu ja stabiilsuse tagamine

Sisaldab programme ja vahendeid, millega toetatakse

— julgeolekut, sealhulgas küberturvalisust

— kriiside korral tegutsemist ja stabiilsust, sealhulgas kodanikukaitset

— ühist välis- ja julgeolekupoliitikat

— kaitsevaldkonda, sealhulgas teadus- ja uuendustegevust

Kolmapäev, 14. märts 2018

Rubriik 6. Eurooplaste huve teeniv tõhus haldus

— ELi institutsioonide töötajatega seotud kulud

— ELi institutsioonide hoonete ja sisseseadega seotud kulud

73. nõuab tungivalt, et komisjon esitaks ELi eelarve lisas kõik ELiga seotud kulud, mis tekivad väljaspool ELi eelarvet valitsustevaheliste kokkulepete ja menetluste alusel; usub, et selline teave, mis tuleb esitada igal aastal, annaks parema ülevaate kõigist investeeringutest, milleks liikmesriigid on ELi tasandil kohustunud;

III. ***Tegevussuunad***

Tugevam ja jätkusuutlik majandus

74. rõhutab, kui tähtis on Euroopa teadusruumi, energialiidu, Euroopa ühtse transpordipiirkonna ja digitaalse ühtse turu kui Euroopa ühtse turu põhielementide väljakujundamine;

75. on seisukohal, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku ajal tuleks koondada rohkem eelarveressursse valdkondadesse, millel on selge Euroopa lisaväärtus ning mis ergutavad majanduskasvu, konkurentsivõimet, jätkusuutlikkust ja tööhõivet kõikides ELi piirkondades; rõhutab sellega seoses, kui olulised on teadusuuringud ja innovatsioon maailmas juhtpositsiooni omava ja teadmistepõhise kestliku majanduse loomisel, ning peab kahetsusväärseks, et piisavate rahaliste vahendite puudumise tõttu eraldati kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku raames ELi rahalisi vahendeid vaid väikesele osale selle valdkonna kõrgetasemelistest projektidest;

76. nõuab seepärast järgmise mitmeaastase finantsraamistiku raames 9. raamprogrammi jaoks eraldatava üldise eelarve olulist suurendamist, nii et see oleks vähemalt 120 miljardit eurot; peab seda summat Euroopa ülemaailmse konkurentsivõime ning teadusliku, tehnoloogilise ja tööstusliku juhtpositsiooni, ühiskondlikele probleemidele reageerimise, aga ka ELi kliimaeesmärkide ja kestliku arengu eesmärkide saavutamise seisukohalt asjakohaseks; nõuab eelkõige jõupingutuste tegemist, et ergutada murrangulist ja turgu loovat innovatsiooni, eelkõige VKEde jaoks;

77. nõuab lisaks suurema tähelepanu pööramist teadusuuringute ja innovatsiooni kasutamisele ühisettevõtete ja muude vahendite kaudu ning põhitehnoloogiatesse investeerimise ergutamisele, et vähendada innovatsiooni investeerimispuudujääki; toonitab, et rahaliste vahendite suurendamine peab käima käsikäes rahastamismenetluste lihtsustamisega; tunneb heameelt komisjoni sellealaste pingutuste üle ja rõhutab, et neid tuleks järgmisel programmitöö perioodil jätkata, et tagada taotlejatele taotluste hindamise uue süsteemi abil parem juurdepääs ja võrdsed võimalused; rõhutab vajadust töötada välja meetmed, mille abil stimuleerida tasakaalustatud osalemist kõikidest ELi liikmesriikidest;

78. tunneb heameelt komisjoni hiljutise ettepaneku üle, mis tagaks eelseisvatel aastatel söe ja terase teadusfondi rahastamise; rõhutab, kui oluline on see fond kõnealuse tööstussektori teadusuuringute rahastamiseks; usub seepärast, et vaja on pikaajalist lahendust, mis tagaks rahastamise ka pärast 2020. aastat ja mille kohaselt kuuluks fond liidu eelarvesse, et võimaldada parlamendil täita eelarvekontrolli ülesannet;

79. rõhutab, et VKEd ja mikroettevõtjad on majanduskasvu, innovatsiooni ja tööhõive peamiseks tõukejõuks ning nemad loovad 85 % kõigist uutest töökohtadest; tunnustab nende olulisust majanduse elavdamise tagamisel ja ELi kestliku majanduse ergutamisel; tuletab meelde, et ELis on üle 20 miljoni VKE ning need moodustavad kõigist ettevõtetest 99 %; on seisukohal, et VKEde rahastamisvõimaluste parandamine kõikides liikmesriikides peaks jääma järgmises mitmeaastases finantsraamistikus endiselt oluliseks poliitiliseks eesmärgiks, et suurendada veelgi nende konkurentsivõimet ja jätkusuutlikkust; rõhutab seetõttu vajadust edendada ettevõtlust ja parandada VKEde jaoks ettevõtluskeskkonda, et võimaldada neil realiseerida praeguses maailmamajanduses oma täielik potentsiaal;

80. tunneb heameelt kehtivasse mitmeaastasesse finantsraamistikku kuuluva sihipärase ELi ettevõtete konkurentsivõime ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate programmi (COSME) edu üle; tõstab esile selle programmi rakendamise kõrget määra ja märgib, et seda suudetaks täita veel suuremas mahus; nõuab seetõttu COSME programmi rahastamise kahekordistamist, et see vastaks ELi majanduse tegelikele vajadustele ja märkimisväärsele nõudlusele programmis osaleda;

81. kordab oma kindlat toetust Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondile (EFSI), mille eesmärk on kaasata praeguse mitmeaastase finantsraamistiku raames reaalmajandusse uute investeeringutena 500 miljardit eurot; usub, et EFSI on juba andnud tugeva ja sihipärase tõuke majandussektoritele, mis soodustavad kestlikku majanduskasvu ja töökohtade loomist; rõhutab, et EFSI mõju VKEde rahastamisele on olnud kogu liidus positiivne; väljendab seetõttu heameelt selle üle, et komisjon kavatseb esitada seadusandliku ettepaneku kõnealuse investeerimiskava jätkamiseks ja parandamiseks uue mitmeaastase finantsraamistiku raames koos sihipärase eelarvega, mida ei tohiks rahastada olemasolevate poliitikavaldkondade ega programmide arvelt; rõhutab, et mis tahes seadusandlik ettepanek peaks põhinema komisjonipoolse läbivaatamise ja sõltumatu hindamise järeldustel; ootab, et uues ettepanekus tegeletakse tulemuslikult ka kõikide EFSI rakendamise probleemidega ja suurendatakse muu hulgas fondi geograafilist hõlmavust, et sellest saadav kasu oleks tuntav kogu liidus;

82. rõhutab mitmeaastase finantsraamistiku tähtsust pikaajalistest investeeringutest sõltuvate sektorite, näiteks säästva transpordi jaoks; rõhutab, et transporditaristu on ühtse turu selgroog ning kestliku majanduskasvu ja töökohtade loomise alus; märgib, et naaberriikidega ühendatud Euroopa ühtse transpordipiirkonna saavutamiseks on vaja laialdast transporditaristut ja seda tuleb pidada ELi konkurentsivõime ning majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse keskseks prioriteediks, sh äärepoolseimate piirkondade ja saarte jaoks; on seetõttu seisukohal, et järgmine mitmeaastane finantsraamistik peaks eelkõige tagama piisava rahastamise projektidele, mis aitavad viia lõpule TEN-T põhivõrgu ja selle koridoride loomise, kusjuures neid tuleks veelgi pikendada; tuletab meelde ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste konverentsi 21. istungjärgul (COP21) transpordi valdkonnale kehtestatud eesmärke, mille abil kavatsetakse võidelda kliimamuutuste vastu, ning ergutab liikmesriike investeerima arukasse, säästvasse ja integreeritud ühistransporti;

83. rõhutab, et Euroopa ühendamise rahastu ajakohastatud ja tõhusam programm peaks hõlmama kõiki transpordiliike, sealhulgas maantee- ja raudteetaristut ning siseveeteid; on seisukohal, et selle raames tuleb tähtsustada suurte võrkude paremaid omavahelisi ühendusi ja transpordiliike, mis aitavad vähendada CO_2-heidet, ning leiab, et keskenduda tuleks ühendustele ja võrgu väljakujundamisele äärepoolseimatel aladel; kordab, kui tähtis on suurendada koostalitlusvõimet (Euroopa raudteeliikluse juhtimissüsteemi kaudu) ja võimaldada kasutada täielikult ära ühtse Euroopa taeva algatust; nõuab Euroopa lennuliikluse korraldamise digitaalse süsteemi lõplikku väljatöötamist;

84. nõuab järgmises finantsraamistikus konkreetse eelarverea loomist turismi jaoks, et jõuda lähemale Euroopa tõelise turismipoliitika väljatöötamisele, mis võib majanduskasvule ja töökohtade loomisele arvestatavalt kaasa aidata;

85. kutsub komisjoni üles ergutama investeerimist järgmise põlvkonna tehnoloogiate väljatöötamisse ning nende kasutuselevõtmise edendamisse; rõhutab, kui oluline on tagada rahastamine digitaalse ühtse turu lõpuleviimiseks, mis tähendab spektri täielikku ärakasutamist, püsivõrkude ajakohastamise ja mobiilsidevõrkude tihendamise tagamist, 5G kasutuselevõtu ja gigabitiühenduvuse edendamist ning täiendavate edusammude tegemist ELi telekommunikatsioonieeskirjade ühtlustamisel, et luua kogu liidus internetiühenduse parandamiseks vajalik reguleeriv raamistik; rõhutab, et Euroopa ühendamise rahastu telekommunikatsiooniharust peaks jätkama digitaalteenuste taristu ja kiire lairibaühenduse võrkude toetamist, et muuta need kättesaadavaks, sealhulgas äärepoolseimates ja maapiirkondades, ning parandada digitaalset kirjaoskust, omavahelist ühendatust ja koostalitlusvõimet; toonitab vajadust toetada Euroopa majanduse ja ühiskonna digiüleminekut ning investeerida olulistesse tehnoloogiatesse, nagu suurandmed, tehisintellekt või kõrgjõudlusega andmetöötlus, aga ka infrastruktuuri ja digitaalsetesse oskustesse, et suurendada ELi konkurentsivõimet ja parandada eurooplaste elukvaliteeti;

86. on seisukohal, et Euroopas on üliioluline tagada kestlik ja taskukohane energiavarustus; nõuab seetõttu jätkuvat toetust, sealhulgas Euroopa ühendamise rahastu energiavahenditest, investeeringutele, mille abil tagada energiaallikate ja tarneteede mitmekesistamine, energiajulgeoleku ja -sõltumatuse tugevdamine ning energiatõhususe suurendamine ja taastuvenergia suurem kasutamine; rõhutab eelkõige, kui oluline on pakkuda eeskätt suurt CO_2-heidet tekitavatele piirkondadele mitmekülgset toetust energiasüsteemi ümberkujundamiseks, üleminekuks vähese CO_2-heitega majandusele, energiatootmise moderniseerimiseks, piiriüleste ühenduste parandamiseks, arukate võrkude kasutuselevõtuks, süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise ning kasutamise tehnoloogiate arendamiseks ning kaugküttesüsteemide ajakohastamiseks; on seisukohal, et vajalikku toetust tuleks anda ka energeetikasektori kujundamisele kliimaeesmärkidele vastavaks, eelkõige söest sõltuvates piirkondades ja riikides, et vähese heitega majandusele üleminekule reaalselt kaasa aidata, kuna see on strateegiliselt oluline; kutsub üles looma laiahaardelist fondi, mille abil toetada õiglast üleminekut, eelkõige arendades ja kasutades taastuvaid energiaallikaid, energiatõhususe lahendusi, energia salvestamist, elektromobiilsuse lahendusi ja taristut, elektri tootmise ja -võrkude ajakohastamist, täiustatud elektritootmistehnoloogiaid, sh süsinikdioksiidi kogumine ja säilitamine, süsinikdioksiidi kogumine ja kasutamine ning söe gaasistamine, kaugküttesüsteemide ajakohastamist, sh suure tõhususega koostootmist, varajast kohandamist tulevaste keskkonnastandarditega, energiamahukate sektorite restruktureerimist ning samuti ühiskondliku, majandusliku ja keskkonnaalase mõjuga tegelemist;

87. rõhutab, kui suur strateegiline tähtsus on ELi tulevase konkurentsivõime, julgeoleku ja poliitilise mõjuvõimu jaoks sellistel suuremahulistel taristuprojektidel nagu rahvusvaheline katsetermotuumareaktor (ITER), Euroopa Geostatsionaarne Navigatsioonilisasüsteem (EGNOS), ülemaailmne satelliitnavigatsioonisüsteem (Galileo), Maa seire programm (Copernicus) ja tulevane riiklik satelliitside programm (Govsatcom); juhib tähelepanu sellele, et nende suuremahuliste projektide rahastamine on vaja ELi eelarves küll tagada, kuid samas tuleks see valdkond hoida muudest vahenditest lahus, et võimalik kulude ületamine ei seaks ohtu muude liidu poliitikavaldkondade rahastamist ja projektide edukat teostamist, nagu tuli mõnel juhul ette eelmises mitmeaastases finantsraamistikus; tuletab meelde, et nende projektide maksimaalne toetus on seetõttu praeguses mitmeaastase finantsraamistiku määruses kindlaks määratud, ja nõuab uues määruses sarnaseid sätteid;

88. rõhutab, et oluline on säilitada, kaitsta ja parandada keskkonnakvaliteeti ning võidelda kliimamuutuste, ökosüsteemide hävimise ja bioloogilise mitmekesisuse kadumise vastu, ja toonitab, kui tähtis on, et EL oleks neis protsessides juhtrollis; on seisukohal, et stabiilne ja piisav rahastamine on esmatähtis, et täita ELi rahvusvahelised kohustused, pidades silmas näiteks Pariisi kokkulepet; tuletab meelde, et järgmine mitmeaastane finantsraamistik peaks aitama liidul need eesmärgid saavutada ning see peaks aitama kaasa ka üleminekule vähese CO_2-heitega majandusele aastaks 2050; rõhutab, et EL ei tohiks rahastada projekte ja investeeringuid, mis on nende eesmärkide saavutamisega vastuolus; nõuab ELi tulevastes kulutustes põhjalikku kliimaküsimustega arvestamist; nõuab sellega seoses, et asjaomaseid programme, nagu „LIFE+“, sobivalt rahastataks ja nende rahalisi vahendeid kahekordistataks ning et bioloogilise mitmekesisuse kaitsmiseks ja Natura 2000 võrgustiku haldamiseks nähtaks ette omaette rahastamispaketid;

Ühtekuuluvam ja solidaarsem Euroopa

89. rõhutab, et 2020. aasta järgne ühtekuuluvuspoliitika peaks jääma kõiki ELi piirkondi hõlmavaks Euroopa Liidu peamiseks investeerimispoliitika valdkonnaks, et tegeleda keeruliste sotsiaal-majanduslike probleemidega, suunates seejuures suurema osa ressursse kõige kaitsetumatele piirkondadele; usub, et lisaks eesmärgile vähendada erinevusi arengutasemete vahel ja edendada lähenemist, nagu on sätestatud aluslepingus, peaks ühtekuuluvuspoliitikas tegelema eelkõige ELi üldiste poliitiliste eesmärkide saavutamisega, ning teeb seetõttu ettepaneku, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku raames keskendutaks ühtekuuluvuspoliitika kolme fondi (Euroopa Regionaalarengu Fond (ERF), Euroopa Sotsiaalfond (ESF) ja Ühtekuuluvusfond) puhul peamiselt kasvu ja konkurentsivõime, teadusuuringute ja innovatsiooni, digiülemineku, tööstussektori ümberkujundamise, VKEde, transpordi, kliimamuutuste leevendamise ja nendega kohanemise, keskkonnasäästlikkuse ja energiasüsteemi õiglase ümberkujundamise, tööhõive, sotsiaalse kaasamise, soolise võrdõiguslikkuse, vaesuse vähendamise ja demograafiliste probleemide lahendamise toetamisele; rõhutab, et need kolm fondi on ELi ühtekuuluvuspoliitika lahutamatuks osaks ja need saavad toimida ainult üheskoos ning nimetatud poliitika ühtses raamistikus; nõuab selles poliitikavaldkonnas lisaks ka suuremat territoriaalset koostööd ning piiriülese ja linnaliku mõõtme arvestamist, aga ka konkreetseid sätteid maa-, mägi- ja äärepoolseimate piirkondade ning saarte jaoks;

90. on seisukohal, et 2020. aasta järgse ühtekuuluvuspoliitika rahastamise säilitamine ELi 27 liikmesriigis vähemalt aastate 2014–2020 eelarve tasemel (püsivhindades) on äärmiselt oluline; rõhutab, et ühtekuuluvuspoliitika vahendite eraldamise üheks parameetriks peaks jääma SKP, kuid on arvamusel, et seda tuleks täiendada sotsiaalsete, keskkonnaalaste ja demograafiliste lisanäitajatega, et võtta kõikides liikmesriikides paremini arvesse uut liiki ebavõrdsust ELi piirkondade vahel ja nende sees; toetab uuel programmitöö perioodil ka selliste elementide säilitamist, mis on muutnud ühtekuuluvuspoliitika praeguse mitmeaastase finantsraamistiku raames tänapäevasemaks ja rohkem tulemustele orienteerituks (nt temaatiline suunitlus, eeltingimused, tulemusraamistik ja seotus majanduse juhtimisega);

91. on kindlalt pühendunud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklist 9 tulenevale kohustusele saavutada sotsiaalne Euroopa ja rakendada Euroopa sotsiaalõiguste sammast, mis põhineb väga konkurentsivõimelise sotsiaalse turumajanduse jätkusuutlikul kasvul ning mille eesmärk on saavutada täielik tööhõive ja sotsiaalne progress, edendades samas naiste ja meeste võrdõiguslikkust, põlvkondadevahelist solidaarsust ja laste õiguste kaitset, mis on sätestatud aluslepingus; toonitab, et selliseks rakendamiseks tuleb sotsiaalpoliitikat piisavalt rahastada, ja rõhutab, et sellest tulenevalt tuleb suuremal määral rahastada olemasolevaid vahendeid, mis nende eesmärkide saavutamisele kaasa aitavad, nagu Euroopa Sotsiaalfond, noorte tööhõive algatus, Euroopa abifond enim puudust kannatavate isikute jaoks, Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond ning Euroopa tööhõive ja sotsiaalse innovatsiooni programm; nõuab, et need järgmises mitmeaastases finantsraamistikus säilitataks ja et neid rakendataks jätkuvalt peamiselt toetuste kaudu;

92. kordab oma nõudmist, et komisjon ja kõik liikmesriigid looksid spetsiaalse lastegarantii fondi, mis asetab lapsed vaesuse leevendamise poliitika laiendamise keskmesse ja tagab vastavad vahendid vajalike poliitikameetmete täielikuks rakendamiseks, sh vanemate sotsiaalsest tõrjutusest ja töötusest välja aitamiseks sihtotstarbeliste sekkumiste abil;

93. rõhutab, et eelkõige peaks Euroopa Sotsiaalfond suurendama toetust sotsiaaldialoogi kujundamisele, parandades selleks sotsiaalpartnerite suutlikkuse suurendamist, sh Euroopa valdkondlikel ja valdkonnaülestel tasanditel, ning see peaks olema kohustuslik kõigi ELi piirkondade liikmesriikidele;

94. tõstab üleliidulise tervikliku noorsoopoliitika seisukohast esile eelkõige pidevat vajadust võidelda noorte töötuse ja tõrjutuse vastu, eriti mittetöötavate ja mitteõppivate noorte puhul; nõuab sellega seoses järgmisel programmitöö perioodil noorte tööhõive algatuse vahendite kahekordistamist ning ELi noortegarantii täielikku rakendamist, samuti vahendite kiire ja lihtsa kasutuselevõtu tagamist ning püsivat ja stabiilset rahastamist; rõhutab vajadust parandada reguleerimist, et tagada ebasoodsa sotsiaal-majandusliku taustaga noortele programmis võrdväärne osalemine; on seisukohal, et hariduse ja koolituse edendamisse tehtavad investeeringud, eelkõige digitaalse kirjaoskuse arendamiseks, on endiselt üks ELi peamisi prioriteete; kordab, et selle programmiga ei tohi asendada kulutusi, mis varemalt kaeti riikide eelarvest;

95. avaldab toetust kultuuri-, haridus-, meedia-, noorsoo-, spordi-, demokraatia-, kodakondsus- ja kodanikuühiskonna programmidele, mis on selgelt tõestanud oma Euroopa lisaväärtust ja on toetusesaajate hulgas jätkuvalt populaarsed; soovitab seetõttu jätkata hariduse ja koolituse valdkonna 2020. aasta raamistikku investeerimist selliste programmide kaudu nagu „Erasmus+“, „Loov Euroopa“ja „Kodanike Euroopa“, et püüda jõuda igas vanuses inimeste ja eelkõige noorteni; kordab oma toetust programmide „Erasmus+“ja „Loov Euroopa“välismõõtme tugevdamisele; soovitab lisaks jätkata Euroopa solidaarsuskorpusega, millele tuleks anda piisavad vahendid, mis ei tuleks teiste ELi programmide arvelt; tõstab samuti esile kultuuri- ja loomemajanduse arvestatavat osatähtsust ELis majanduskasvu ja töökohtade loomise jaoks;

96. soovitab luua komisjoni hallatava liidusisese Euroopa Demokraatia Fondi, et kodanikuühiskonda ning demokraatia ja inimõiguste valdkonnas töötavaid vabaühendusi rohkem toetada;

97. nõuab eelkõige programmi „Erasmus+“eelarve vähemalt kolmekordistamist järgmises mitmeaastases finantsraamistikus, et jõuda kogu Euroopas rohkemate noorte, noorteorganisatsioonide, kooliõpilaste ja praktikantideni ning pakkuda neile pidevõppe, õppijakeskse ja mitteformaalse hariduse ning informaalse õppimise võimaluste, eelkõige vabatahtliku töö ja noorsootöö kaudu väärtuslikke teadmisi ja eluks vajalikke oskusi; nõuab, et erilist tähelepanu pööratak ebasoodsa sotsiaal-majandusliku taustaga ja puudega inimestele, et võimaldada neil programmis osaleda;

98. palub komisjonilt projekti „Interraili Euroopa sõidukaart 18. sünnipäevaks“kohta järelmeetmeid ja järgmises mitmeaastases finantsraamistikus spetsiaalse programmi loomist, millest eraldada igaks aastaks piisavalt assigneeringuid, et katta kõigi konkreetsel aastal 18. aastaseks saavate noorte eurooplaste taotlused tasuta rongikaardi saamiseks; rõhutab, et selline projekt on eurooplaste ühtsustunde ja identiteedi tugevdamisel keskse tähtsusega, seda eelkõige selliste ohtude tõttu nagu populism ja valeinfo levitamine; kordab, et sellise programmi eesmärgi saavutamiseks oodatakse komisjonilt ettepanekut asjakohase õigusliku aluse kohta;

99. eeldab, et Euroopa Liit läheb pärast 2020. aastat kriisiohjamise režiimilt üle alalisele ühisele Euroopa varjupaiga- ja rändepoliitikale; rõhutab, et selle valdkonna meetmed peaksid olema tagatud eriotstarbelise rahastamisvahendiga, milleks on Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifond; rõhutab, et sellele tulevasele fondile ning asjaomastele justiits- ja siseküsimustega tegelevatele asutustele tuleb selle valdkonna ulatuslikele probleemidele reageerimiseks tagada kogu järgmise mitmeaastase finantsraamistiku vältel piisaval tasemel rahastamine; on ühtlasi veendunud, et Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifondi tuleks täiendada lisakomponentidega, eelkõige ELi struktuuri- ja investeerimisfondide ja välismeetmete rahastamise vahenditega, et tegeleda valdkonna probleemidega ka muudes poliitikavaldkondades, sest vajaduste ulatust ja keerukust arvestades ei saa jääda lootma üheleainsale vahendile; tunnistab ka kultuuri-, haridus-, noorte- ja spordiprogrammide tähtsust pagulaste ja rändajate integreerimisel Euroopa ühiskonda; palub komisjonil hinnata, kas Euroopa linnade rolli saaks Euroopa varjupaigapoliitikas tugevdada, luues stiimulite skeemi, mis pakub pagulaste ja varjupaigataotlejate vastuvõtmise eest otse linnadele pagulaste majutamiseks ja majanduslikuks arenguks rahalist toetust;

100. tunnistab rahvatervist ähvardavate ühiste ohtudega võitlemisel tehtava koostöö Euroopa lisaväärtust; märgib, et ükski liikmesriik ei suuda võidelda piiriüleste terviseohtude vastu üksi, ning nõuab, et järgmine mitmeaastane finantsraamistik kajastaks ELi kohustust täita rahvatervist, tervishoiusüsteeme ja keskkonnaga seotud terviseprobleeme puudutavat kestliku arengu eesmärki ning toetada liikmesriike tervisealase ebavõrdsuse kaotamisel; on seisukohal, et selle valdkonna pooleliolevate meetmete esimestest positiivsetest tulemustest lähtuvalt peaks järgmine mitmeaastane finantsraamistik sisaldama jõulist järgmise põlvkonna terviseprogrammi, mille raames tegeletakse nende küsimustega piiriüleselt, luues eelkõige tervishoiuteenuste osutamiseks innovaatilisi lahendusi (nt Euroopa tugivõrgustikud), sh digitervishoiu vallas, ning toetatakse liikmesriike eriteabe ning andmete, tõendusmaterjalide ja heade tavade jagamise abil; tuletab meelde, et hea tervis on muude ELi seatud eesmärkide saavutamise eeltingimus ning et eurooplaste tervist mõjutavad ka põllumajandus-, keskkonna-, tööhõive-, sotsiaal- ja kaasamispoliitika; nõuab seetõttu, et järgmises mitmeaastases finantsraamistikus nähtaks ette tervisemõju hindamise tugevdamine ja sellealane valdkondadevaheline koostöö;

Tugevam ja jätkusuutlik põllumajandus ja kalandus

101. kinnitab, et ajakohastatud ühine põllumajanduspoliitika (ÜPP) on toiduga kindlustatuse ja toiduga varustamise sõltumatuse, maapiirkondade elanikkonna ja tööhõive säilitamise, kestliku arengu, keskkonna, põllumajanduse ja metsanduse jätkusuutlikkuse ning eurooplastele tervislike, kvaliteetsete ja taskukohaste toiduainete pakkumise alus; juhib tähelepanu sellele, et vajadus toiduainete järele on kasvanud ja tervishoiunõuded on karmistunud, samamoodi nagu on kasvanud vajadus toetada põllumajandustootjate üleminekut keskkonnahoidlikumatele põllumajandustavadele ja võidelda kliimamuutuste vastu; toonitab vajadust tagada põllumajandustootjate sissetulekute kindlus ning tugevdada ÜPP ja avalike hüvede pakkumise vahelisi seoseid; rõhutab, et ÜPP on üks kõige integreeritumaid poliitikaharusid ja seda rahastatakse peamiselt ELi tasandil, mistõttu asendab see riiklikke kulutusi;

102. toonitab, et ELi 27 liikmesriigi jaoks ette nähtud ÜPP eelarve tuleks järgmises mitmeaastases finantsraamistikus jätta vähemalt praegusele tasemele (püsivhindades); rõhutab, et järgmise ÜPP ees seisvad uued probleemid nõuavad vastavalt praeguse poliitika ja tulevaste vajaduste analüüsile piisavate rahaliste vahendite eraldamist; rõhutab, et otsetoetused loovad selget ELi lisaväärtust ja tugevdavad ühtset turgu, hoides ära liikmesriikidevahelised konkurentsimoonutused; on vastu igasugusele taasriigistamisele ja sellega seoses ka igasugusele otsetoetuste riiklikule kaasrahastamisele; rõhutab vajadust jätkata meetmeid, mille abil säilitada tootmine kaitsetute piirkondade jaoks üliolulistes sektorites, reformida põllumajanduse kriisireservi, suurendada rahastamist kooskõlas tundlike sektorite mitmesuguste tsükliliste kriiside lahendamisega, luua uusi vahendeid, mis võiksid vähendada hindade volatiilsust, ning suurendada kõrvalisele asukohale ja saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programmide (POSEI) rahastamist; nõuab tungivalt, et komisjon jätkaks otsetoetuste ühtlustamist ja tagaks toiduainete tarneahela jaoks vajaliku finants- ja õigusraamistiku, et võidelda ebaausate kaubandustavade vastu; juhib tähelepanu asjaolule, et ELi maapiirkondades on suured probleemid ja need vajavad seetõttu konkreetset toetust;

103. rõhutab kalandussektori, merekeskkonna ja sinise majanduse sotsiaal-majanduslikku ja ökoloogilist tähtsust ning nende osatähtsust ELi säästva toiduga varustatuse sõltumatuse jaoks, pidades silmas, et need aitavad tagada Euroopa vesiviljeluse ja kalanduse jätkusuutlikkust ja leevendada keskkonnamõju; juhib tähelepanu sellele, et ühine kalanduspoliitika kuulub ELi ainupädevusse; rõhutab sellega seoses vajadust säilitada selle poliitika elluviimiseks eraldiseisev, suure mahuga, sõltumatu ja kättesaadav kalandusfond; kutsub üles taastama kalanduspoliitikas kõrvalisele asukohale ja saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programmi, kuna see on Euroopa äärepoolseimate piirkondade jaoks väga oluline; nõuab, et rahalised eraldised kalandussektorile säilitataks vähemalt praeguse mitmeaastase finantsraamistiku tasemel ja et assigneeringuid merendusele suurendataks, kui kerkivad esile uued vajadused; hoiatab nn karmi Brexiti võimaliku kahjuliku mõju eest sellele sektorile; märgib, et täiendavaid rahastamisvõimalusi võivad lisaks tagastamatule abile pakkuda ka muud rahastamisvahendid;

Maailmas toimuva eest suurema vastutuse võtmine

104. rõhutab, et maailm seisab silmitsi arvukate probleemidega, mille hulka kuuluvad konfliktid, küberrünnakud, terrorism ja radikaliseerumine, valeinformatsiooni levitamine, loodusõnnetused, kliimamuutused, keskkonnaseisundi halvenemine, inimõiguste rikkumine ja sooline ebavõrdsus; on veendunud, et liidul on eriline poliitiline ja rahaline vastutus, mis põhineb päriselt euroopalikul ning kindlatel reeglitel ja väärtustel põhineval välispoliitikal, aga ka partnerriikide stabiilsuse, julgeoleku, demokraatliku juhtimise ja säästva arengu toetamisel ning vaesuse kaotamisel ja kriisidele reageerimisel;

105. rõhutab, et välistegevusele eraldatud vahendeid tuleb märkimisväärselt suurendada, kui liit kavatseb täita ülesandeid, mille ta on endale võtnud üldise strateegia ning laienemis-, naabrus- ja arengupoliitika raames ja reageerida ka hädaolukordadele; eeldab, et järgmine mitmeaastane finantsraamistik kajastab lõuna- ja idanaabruse riikide enneolematuid vajadusi, pidades silmas, et nad seisavad vastamisi konfliktidega ning rände ja pagulastega seotud probleemidega; nõuab suuremate vahendite eraldamist humanitaarabile, mille järele on loodusõnnetuste ja inimese põhjustatud katastroofide tõttu üha suurem vajadus, kusjuures vältida tuleks kulukohustuste ja maksete assigneeringute summade lahknevusi; on veendunud, et liit peab suurendama eraldisi ka ÜRO Palestiina Põgenike Abi- ja Tööorganisatsioonile Lähis-Idas; rõhutab ühtlasi vajadust eraldada lisavahendeid Aafrika investeeringute kavale, et toetada kaasavat majanduskasvu ja kestlikku arengut ning tegeleda niiviisi mõnede ebaseadusliku rände algpõhjustega;

106. tuletab meelde, et ELi arengupoliitika aluseks on eri kohustused, st eelkõige kestliku arengu eesmärgid, arengu rahastamist käsitlev Addis Abeba tegevuskava, Pariisi kliimakokkulepe ning Euroopa arengukonsensus, aga ka poliitikavaldkondade arengusidususe põhimõte ja abi tõhususe printsiip; juhib tähelepanu sellele, et EL ja selle liikmesriigid on lubanud suurendada ametlikku arenguabi 2030. aastaks 0,7 %-ni SKPst, kusjuures 20 % ELi ametlikust arenguabist peab minema sotsiaalse kaasatuse ja inimarengu edendamiseks ja 0,2 % ELi kogurahvatulust tuleb ametliku arenguabi raames eraldada vähim arenenud riikidele;

107. märgib, et arenguabi võib mängida olulist rolli rände algpõhjuste kõrvaldamisel ja aidata kaasa stabiilsuse tagamisele, kuid on seisukohal, et ametlikku arenguabi ei tohiks kasutada pagulaste kulude katmiseks doonorriigis; tõstab esile ametliku arenguabi võimalikku osatähtsust muudest allikatest pärinevate rahaliste vahendite kaasamise hõlbustamisel ning rõhutab, et erasektorit on vaja rohkem kaasata välisinvesteeringute kava võimaliku jätkamise kaudu, võttes aluseks selle hindamise;

108. toetab kodanikuühiskonna organisatsioonide ja inimõiguste kaitsjate otsest rahastamist, eelkõige kolmandates riikides, kus demokraatia ja õigusriigi põhimõte on ohus; rõhutab sellega seoses, et välistegevuse rahastamisvahendite abil peab olema võimalik poliitilistele arengutele kiiresti reageerida ja tugevdada põhimõtte „rohkem rohkema eest“järgimist;

109. on valmis kaaluma välistegevuse rahastamisvahendite jaoks lihtsustatud ja ühtse struktuuri kasutamist, tingimusel et seeläbi suurendatakse läbipaistvust, vastutust, tõhusust, sidusust ja paindlikkust ning järgitakse aluseks olevaid poliitikaeesmärke; nõuab, et ühinemiseelse abi, naabruspoliitika, arengupoliitika ja humanitaarabi jaoks säilitataks eraldiseisvad ja sihipärased rahastamisvahendid, sest neil on kindlad poliitilised eesmärgid ja rahastamisnõuded; märgib, et sellisesse struktuuri peaks kuuluma ka eelarvesse kantud ja kokkulepitud ülemmääradest väljaspool asuv Euroopa Arengufond (ilma Aafrika rahutagamisrahastuta) ning läbipaistvamalt esitatud asjaomased usaldusfondid ja rahastamisvahendid;

110. rõhutab, et väga tähtis on suurem paindlikkus, mis võimaldab võtta kasutusele lisavahendeid ja kasutada raha kiiresti; on nõus kaaluma – välistegevuse rahastamisvahenditele eraldatava rahasumma üldise suurendamise tõttu – võimalust luua paindlikkuse parandamiseks suurem jaotamata reserv; rõhutab siiski, et paindlikkus ei tohiks tulla pikaajaliste poliitikaeesmärkide või geograafiliste ja temaatiliste prioriteetide arvelt ega ka pikaajalise rahastamise prognoositavuse, parlamentaarse kontrolli või partnerriikide ja kodanikuühiskonnaga konsulteerimise arvelt;

Kõigile julgeoleku, rahu ja stabiilsuse tagamine

111. usub, et kui luua uus rubriik „Kõigile julgeoleku, rahu ja stabiilsuse tagamine“, tõestaks liit, et ta peab seda uut poliitilist ülesannet väga tähtsaks ja mõistab selle eripära, ning sellega loodaks ka sise- ja välismõõtme vahel sidusus;

112. rõhutab, et järgmises mitmeaastases finantsraamistikus tuleks sisejulgeolekule eraldatavaid rahasummasid suurendada ja rahastamismehhanisme tugevdada kohe algusest peale ning kogu raamistiku kestuse ajaks, et vältida olukorda, kus igal aastal on pidevalt vaja kasutada raamistiku paindlikkussätteid; nõuab, et õiguskaitseasutustele (Europol, Eurojust ja CEPOL) eraldataks piisavad vahendid ning Suuremahuliste IT-süsteemide Operatiivjuhtimise Euroopa Ametile (eu-LISA) antaks vahendid uute ülesannete täitmiseks ja korraldamiseks; tõstab esile Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti rolli selliste nähtuste mõistmisel nagu radikaliseerumine, tõrjumine, vaenu õhutamine ja vihakuriteod, ja nende vastu võitlemisel;

113. on veendunud, et järgmise mitmeaastase finantsraamistikuga tuleb toetada Euroopa kaitsekoostöö liidu loomist; ootab komisjoni avalduste põhjal selles valdkonnas asjaomaseid seadusandlikke ettepanekuid, muu hulgas ka ELi kaitseuuringute programmi ja tööstusliku arendamise programmi kohta, mida täiendaksid liikmesriikide investeeringud ühisesse varustusse; kinnitab sellega seoses oma kindlat veendumust, et uute poliitiliste prioriteetide jaoks tuleks ette näha ka uued rahasummad; tuletab meelde, et kui teha tihedamat kaitsekoostööd, ühendada teadusuuringud, kasutada varustust ühiselt ja lõpetada kattuv tegevus, parandab see Euroopa kaitsetööstuse strateegilist autonoomsust ja konkurentsivõimet ning aitab oluliselt säästa, sagedaste hinnangute kohaselt koguni ligikaudu 26 miljardit eurot aastas;

114. nõuab kõigi välisjulgeolekuga seotud kulude uuesti hindamist, kuna liidus pööratakse julgeolekule ja kaitsele üha suuremat tähelepanu; ootab pärast Euroopa Arengufondi kandmist eelarvesse eelkõige Athena mehhanismi ja Aafrika rahutagamisrahastu reformi; tunneb heameelt lubaduste üle, mis liikmesriigid on hiljuti alalise struktureeritud koostöö raames andnud, ning palub komisjoni asepresidendil ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal ning komisjonil selgitada, kuidas seda koostööd edaspidi rahastatakse; nõuab, et stabiilsuse ja rahu edendamise rahastamisvahendile töötataks välja jätkuprogramm, milles pööratakse põhitähelepanu kriisidele reageerimisele ning julgeoleku ja arengu toetamiseks vajaliku suutlikkuse suurendamisele, ning sõjalise suutlikkuse suurendamiseks leitaks juriidiliselt korrektne lahendus;

115. rõhutab, kui ääretult oluline on ELi kodanikukaitse mehhanism, mis on võimaldanud anda loodusõnnetuste ja inimtegevusest tingitud katastroofide korral nii liidus kui ka väljaspool liitu koordineeritult ELi abi; juhib tähelepanu kodanikukaitse operatsioonide vaieldamatule lisaväärtusele, pidades silmas, et need aitavad tõhusalt võidelda järjest sagedasemaks ja keerulisemaks muutuvate katastroofide vastu, suurendades samal ajal rasketel aegadel ELi kodanike seas Euroopa solidaarsustunnet; tervitab hiljutisi komisjoni ettepanekuid edendada ELi kodanikukaitset, tugevdades ennetus- ja valmisolekumeetmeid ning luues muu hulgas liidu tasandil sihtotstarbelise operatiivvõime reservi; nõuab, et järgmises mitmeaastases finantsraamistikus lisataks selles valdkonnas tugevdatud meetmetele piisav rahastus;

Eurooplaste huve teeniv tõhus haldus

116. on seisukohal, et liidu poliitikat on võimalik ellu viia ning usaldus taastada ja kodanikuühiskonna organisatsioonide ja kodanikega kõigil tasanditel sisukamat arutelu pidada ainult siis, kui avalik haldus on tugev, tõhus ja kvaliteetne; rõhutab, kui suur roll on selles institutsioonidel, mille liikmed on demokraatlikult valitud; tuletab meelde, et kontrollikoja hinnangul on ELi institutsioonid, organid ja ametid töötajate arvu 5 % suuruse vähendamise eesmärgi täitnud, nagu nähtub ametikohtade loeteludest; on seisukohal, et nende suhtes ei tohiks sellist horisontaalset vähendamist enam kohaldada; väljendab ägedat vastuseisu nn ametite ümberpaigutamisreservi süsteemi uuesti kasutuselevõtmisele;

117. tunneb heameelt algatuste üle, millega institutsioonid, organid ja ametid soovivad teha veel suurema tõhususe nimel tihedamat halduskoostööd ja ühendada teatavad funktsioonid, et hoida liidu eelarves raha kokku; rõhutab, et teatavate ametite tegevust saaks veelgi tõhustada, kui sarnaste ülesannetega ametid (näiteks finantsturgude järelevalvega tegelevad ametid ja mitme asukohaga ametid) teeksid rohkem koostööd; nõuab üldisemalt põhjalikku hinnangut võimaluse kohta rühmitada ametid vastavalt nende ülesannete strateegilisele olemusele ja saavutatavatele tulemustele, et luua ametitevahelist sünergiat, näiteks Euroopa Pangandusjärelevalve ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve vahel Pariisis;

118. leiab, et ELi institutsioonid ja ametid peaksid austama nii geograafilist kui ka soolist tasakaalu;

119. palub, et komisjon esitaks ettepaneku mehhanismi kohta, mis võimaldaks trahvida liikmesriike, kes ei austa Euroopa Liidu lepingu artiklis 2 sätestatud väärtusi; hoiatab siiski, et liidu eelarvevahendite lõplikke saajaid ei tohi mõjutada rikkumised, mille eest nemad vastutavad ei ole; on seega veendunud, et liidu eelarve ei ole õige vahend Euroopa Liidu lepingu artiklis 2 sätestatud väärtuste mittejärgimise eest karistamiseks, ning on seisukohal, et võimalikud rahatrahvid tuleks liikmesriigile määrata eelarve täitmise menetlusest eraldiseisvalt;

120. toonitab, et diskrimineerimise, soolise ebavõrdsuse ja soolise vägivalla kaotamine on ülitähtis, et täita ELi eesmärk luua kaasav Euroopa; toetab seega soolise aspekti arvestamist ja soolise võrdõiguslikkuse alaste kohustuste võtmist kõikides ELi poliitikavaldkondades järgmise mitmeaastase finantsraamistiku kehtivuse ajal ning eelarvevõimaluste suurendamist, et võidelda igasuguse diskrimineerimise vastu, pöörates erilist tähelepanu soolistele aspektidele rände- ja varjupaigapoliitikas ning ELi välispoliitikas;

121. rõhutab vajadust tagada naiste juurdepääs seksuaal- ja reproduktiivtervise teenustele ja pöörata tähelepanu selliste kaitsetute isikute erivajadustele nagu alaealised ja muud rühmad, sh LGBTI kogukond;

122. pooldab sihipärase toetuse andmist ebasoodsas olukorras sihtrühmadele, välistades kindlalt igasuguse segregatsiooni, ning eelkõige puudega inimestele ja romadele, ja leiab, et romad peavad jääma ESFi ja ERFi toetusesaajate hulka;

123. märgib, et kuna äärepoolseimad piirkonnad ning ülemeremaad ja -territooriumid on Euroopa maismaast isoleeritud, peavad nad võitlema eriliste looduslike, majanduslike ja sotsiaalsete probleemidega; on seisukohal, et nende jaoks tuleks välja töötada neile kohandatud meetmed ja põhjendatud juhtudel tuleks neile teha erandeid; nõuab, et ELi rahaline toetus äärepoolseimatele piirkondadele ning ülemeremaadele ja -territooriumitele jätkuks ka uue mitmeaastase finantsraamistiku jooksul, äärepoolseimate piirkondade puhul eelkõige ühtekuuluvuspoliitika raames ning ülemeremaade ja -territooriumide puhul konkreetsete instrumentide raames, et võimaldada neil osaleda uurimisprogrammides ja võidelda just neid ohustavate kliimamuutustest tingitud probleemidega;

124. nõuab tungivalt, et komisjon kaaluks Euroopa Liidu eelarve usaldusväärse finantsjuhtimise ja läbipaistvuse huvides sobivate tingimuste kehtestamist, et ennetada ELi rahaliste vahenditega seotud korruptsiooni ja finantspettust; väljendab muret eelkõige seoses tollipettustega, mis on põhjustanud liidu eelarvele märkimisväärset kahju; palub liikmesriikidel, kes olid tollieeskirjade rikkumist ja asjaomaseid karistusi käsitleva liidu õigusraamistiku vastu, oma seisukohta muuta, et nimetatud probleem kiiresti lahendada;

IV. ***Menetlus ja otsustusprotsess***

125. tuletab meelde, et mitmeaastase finantsraamistiku määruse vastuvõtmiseks on vaja Euroopa Parlamendi nõusolekut; rõhutab peale selle, et iga-aastase ELi eelarve vastuvõtmisel on Euroopa Parlament ja nõukogu kaks võrdset eelarvepädevat institutsiooni ning valdkondlikud õigusaktid, millega kehtestatakse valdav osa ELi programmidest, sealhulgas nende rahastamispaketid, võetakse vastu seadusandliku tavamenetluse kohaselt; loodab seetõttu, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku üle otsustamisel on Euroopa Parlamendile tagatud võimalus kasutada aluslepingutes sätestatud rolli ja õigusi; toonitab, et mitmeaastase finantsraamistiku määrus ei ole see koht, kus hakata muutma ELi finantsmäärust; nõuab tungivalt, et kui tekib vajadus muuta ELi finantsmäärust, esitaks komisjon selle läbivaatamise kohta eraldi ettepaneku;

126. väljendab valmisolekut alustada komisjoni ja nõukoguga viivitamata 2020. aasta järgse mitmeaastase finantsraamistiku üle struktuurset arutelu, et hõlbustada edasisi läbirääkimisi ja jõuda kokkuleppele enne Euroopa Parlamendi praeguse koosseisu ametiaja lõppu; on valmis käesolevas resolutsioonis esitatud seisukohti nõukoguga arutama, et nõukogu mõistaks paremini, mida parlament järgmiselt mitmeaastaselt finantsraamistikult ootab;

127. rõhutab, et kuna komisjon lubas esitada oma ettepanekud 2018. aasta maiks, siis tuleks järgmise mitmeaastase finantsraamistiku kohta teha ametlik otsus ühe aasta jooksul; on seisukohal, et kuigi komisjon esitab ettepanekud hiljem, kui tegelikult ette nähtud, tuleks 2020. aasta järgset raamistikku käsitlev kokkulepe saavutada õigeaegselt, et näidata, et liit on jätkuvalt suuteline jõudma ELi tuleviku ja vastavate rahaliste vahendite osas üksmeelele, pidades silmas, et see on poliitiliselt oluline sõnum; rõhutab, et selline ajakava võimaldaks muu hulgas kiiresti vastu võtta kõik valdkondlikud õigusaktid, et hakata uusi programme ellu viima kohe 1. jaanuarist 2021; tuletab meelde, et varasemate finantsraamistike ajal alustati uute programmide elluviimist alles mitu aastat pärast perioodi algust;

128. on seisukohal, et järgmine parlamendikoosseis võib kuue kuu jooksul pärast Euroopa Parlamendi valimisi nõuda parlamendiliikmete absoluutse häälteenamusega, et komisjon esitaks ettepaneku vaadata läbi valdkondlikud õigusaktid, millega luuakse järgmise mitmeaastase finantsraamistiku jaoks ELi jätkuprogrammid ja mille võttis vastu eelmine parlamendikoosseis;

129. rõhutab seetõttu, et kolme institutsiooni vahel tuleb viivitamata alustada sisukaid arutelusid; rõhutab, et mitmeaastase finantsraamistiku läbirääkimistel hakatakse arutama kõiki raamistiku määruse elemente, sealhulgas ülemmäärasid, ja neid peaks saama muuta seni, kuni jõutakse lõpliku kokkuleppeni; tuletab sellega seoses meelde, et parlament on kriitiline nii selles suhtes, kuidas võeti vastu kehtiv mitmeaastase finantsraamistiku määrus, kui ka domineeriva rolli suhtes, mille selles protsessis võttis Euroopa Ülemkogu, kes tegi paljude elementide, sealhulgas ülemmäärade ja mitme valdkondliku poliitikaga seotud meetme kohta pöördumatu otsuse;

130. on seisukohal, et Bulgaaria eesistumise ajal ja enne mitmeaastase finantsraamistikuga seotud ettepanekute esitamist tuleks kokku leppida, millised menetlused on eesseisvate mitmeaastase finantsraamistiku läbirääkimistega seotud ja kuidas Euroopa Parlament protsessi eri etappides osaleb; loodab sellega seoses, et komisjon annab parlamendile aegsasti sama palju teavet kui nõukogule; on seisukohal, et vastav kord tuleks ette näha institutsioonidevahelises kokkuleppes, nagu tehakse iga-aastase eelarvemenetluse puhul;

131. leiab, et mitmeaastase finantsraamistiku määruse ühehäälselt vastuvõtmise nõue on protsessis tõeliseks takistuseks; palub sellega seoses Euroopa Ülemkogul võtta kasutusele Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 312 lõikes 2 sätestatud sillaklausel, et mitmeaastase finantsraamistiku määruse saaks vastu võtta kvalifitseeritud häälteenamusega; tuletab ühtlasi meelde, et kasutusele saab võtta ka ELi lepingu artikli 48 lõikes 7 sätestatud üldise sillaklausli, mis võimaldab kohaldada seadusandlikku tavamenetlust; rõhutab, et kvalifitseeritud häälteenamuse kasutamine mitmeaastase finantsraamistiku määruse vastuvõtmiseks oleks kooskõlas peaaegu kõigi ELi mitmeaastaste programmide otsustusprotsessidega ja ka ELi eelarve vastuvõtmise iga-aastase menetlusega;

o

o o

132. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, muudele asjaomastele institutsioonidele ja organitele ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.